

LETOKRUVY

**ČASOPIS
STREDNEJ
LESNÍCKEJ ŠKOLY
V BANSKEJ
ŠTIAVNICI
1 / 2007 - 2008**

Z OBSAHU

**IMATRIKULÁCIE
TVORBA**

VLASTNÁ

VIEDEŇ

NEMECKO

ÚSPECHY ŠTUDENTOV V ZAHRANIČÍ

KLAGENFURT

GERLACH

ŠTUDENTSKÁ MOBILITA

OLYMPIÁDY

ŠPORT

ČASTUŽKY

POĽOVAČKY

MEP

KOLLÁROVA ZÁHRADA

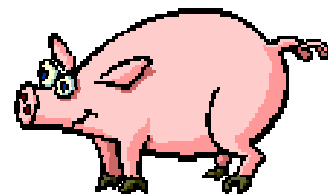
ZÁVISLOSTI

SOČ

ÚSPEŠNÝ PROJEKT ...

Príbeh....

Pepko

Mala som jedenásť rokov keď sme sa prisťahovali na Slovensko. Cítila som sa bezradná...Čo ak nezapadnem medzi nových spolužiakov? Čo povedia na môj prízvuk? Nájdem si vôbec kamarátku?

Keďže som mala otca z Čiech a matku zo Slovenska, toto spojenie sa odzrkadlilo aj na mne. Niekedy sa mi zdalo, že rodičia ako keby súperili o moju priazeň, alebo o to, aby ma čo najviac naučili. No jedno viem však isto – obaja ma milovali a stále milujú.

Najhorší bol prvý týždeň. Prvý deň nášho príchodu sme zistili, že dom nie je taký, aký sme si vysnívali. Podlaha, ktorá bola z dreva, veľmi vŕzgala. Okná boli špinavé a dom smrdel stuchlinou. Po prehliadke sme usúdili, že najvhodnejšia izba na bývanie (aspoň na začiatok) je obývačka. K večeru posledného dňa v týždni sa ozvalo slabé, ba až váhavé zaklopanie na vchodové dvere.

„Koho tu dnes čerti nesú?“ opýtala sa mama samej seba špinavá od prachu. Bola som práve na poschodí. Počula som celkom zreteľne ženské hlasy. Jeden patrilo matke a dva boli pre mňa úplne cudzie.

„Dobry večer. Dúfam, že nerušíme.“

„Nie, vôbec nie. Pozvala by som vás aj ďalej, ale akurát vybalujeme, takže všetko je zapratané škatuľami“ povedala mama.

Zbehla som dolu schodami a zastala celkom blízko pri dverách do domu. Pritisla som sa k stene a naklonila hlavu tak, aby som mala lepšiu výhľad. Ten pohľad zrejme upútal jednu zo žien a upriamila na mňa pohľad.

„Ahoj, ako sa voláš? Ja som Iveta.“ Zakývala mi a usmiala sa. Bol to srdečný úsmev plný tepla. Zdvihla som oči k druhej žene. Pohľad mala studený. Striaslo ma. Vyzerala ako ropucha.

„Volám sa Anna,“ odvetila som slabým hlasom.

„Máš pekné meno. Vieš o tom, však? Počúvaj, dostala som výborný nápad. Práve sa nám oprasilo naše prasiatko. Ak chceš - teda ak ti to mama dovolí -“ povedala rýchlo, keď zachytila pohľad mojej mamy, „môžeš si prísť niektoré z nich vybrať. Máme ich osem. Hádám nikomu neuškodí, keď si jedno vezmeš. Ale príd' až o dva týždne, lebo sú zatiaľ maličké a ešte musia cicat' mlieko,“ zdôrazňovala prívetivá žena.

„Ďakujeme za ponuku, ale bohužiaľ to asi nepôjde,“ skočila jej do reči mama. „Sme tu iba krátko a ešte treba veľa urobiť.“

„Ale mamička, ja sa...“ „Žiadne ale!“ , zahriakla ma a ja som vedela, že som prehrala. Teda

iba na dnes. Zvesila som plecيا a odišla som. Necítla som sa až tak zle, lebo v hlave sa mi rodil fantastický plán. Plán, ktorý bude zaručene úspešný. Tak sa aj stalo.

Ani nie po dvoch týždňoch som mamu stihla presvedčiť, že pristala na návrh našej novej susedky. V deň D som sa zobudila mimoriadne skoro. Bola sobota a ja som ešte narýchlo robila záverečné úpravy miesta, kde to „malé“ bude spať. S mamou a „tetou“ Ivetou sme išli do stajne. Tam v boxe sa hmýrilo osem malých telíčok. Otvorila som dvere a vbehla dnu. Zbadala som malé prasiatko, ktoré sa snažilo dostať von. Jedno uško malo skrčené a druhé vystreté v pozore. Celé bolo fl'akaté a špinavé, ale mne sa v tom momente zdalo najkrajšie.

„Môžem si vziať toto?“ opatrne som sa opýtala a ukázala prstom na najšpinavšie prasiatko.

„To v žiadnom prípade!“ skríkla mama, „také špinavé ho do domu nevpustím!“

„Ja ho umyjem mamička. Prosím, dovoľ mi vziať si ho.“

„Tak dobre, ale iba ak teta bude súhlasiť“, povedala mama.

„Teta Iveta súhlasí, však teta?“, uprela som svoje uslzené oči na tetu Ivetu.

„Ale pravdaže, maličká,“ súhlasne prikývla Iveta.

Tak som získala Pepka. Ani neviem prečo som mu dala také meno. Pepko bol nádherný, čistotný, pozorný a mal rád, keď som ho škrabkala za ušami. Vtedy privrel oči a sladko krochkal. Bol ako mačiatko, len trochu väčšie. Najradšej mal piškóty a teplú vodu. Vždy, keď sme prišli z prechádzky išiel hneď do kúpeľne a zakrochkal, aby som mu išla umyť kopýtka. Ved' nebude jesť špinavý! Bol ako člen rodiny. Dokonca jedol s nami pri stole. Keď sme jedli polievku, nemľaskal, len spôsobne sľkal. Bolo to nádherné. Rozprávala som sa s ním dlho do noci, umývala ho, krmila, chodila s ním na prechádzky do prírody. A prečo hovorím v minulom čase?

Raz prišiel otec z práce a povedal, že sa budeme s'ahovať. Prevelili ho v práci na iné miesto. Spýtala som sa, čo bude s Pepkom. Otec len pokrútil hlavou a povedal, že musí zostať tu.

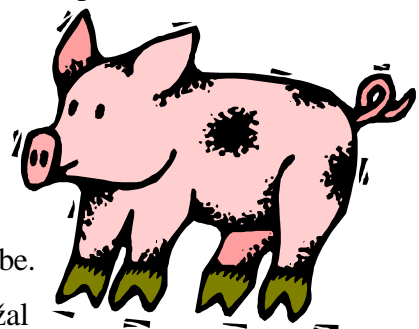
„Neboj sa, o Pepka bude dobre postarané,“ dodal otec.

No ja som prosila, kričala a plakala, aby sme Pepka vzali so sebou. Cítla som, že ak ho tu nechám, stane sa niečo zlé.

Dokonca som držala aj protestnú hladovku zavretá vo svojej izbe.

Nepomohlo to. Koncom mesiaca sme odišli. Pepko chvíľu bežal

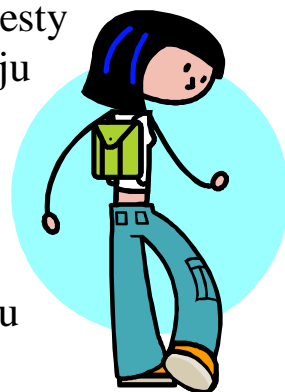
vedľa auta a kvičal a kvičal. Drásalo mi to srdce. Kvičal akoby hovoril: „odpojila si ma od rodiny a teraz odchádzaš. Ako si mi to mohla urobiť! Ako?!“ Čosi sa vo mne zlomilo. Cítla som, že to je posledný a zároveň najhorší deň môjho detského života.

Imatrikulácie 2007/2008

Tretieho septembra sme sa stali študentmi lesníckej školy. Dvadsiateho piateho októbra sme vstúpili do tohto cechu. Celý program pre nás pripravili štvrtáci. Po skupinkách sme chodili pred nich aj s programom. Recitovanie, spievanie... Za výkon nám štvrtáci za katedrou určili trest. Ohyb cez diviaka, výprask! Každý z nás dostal imatrikulačný list aj s pravidlom spolu s gaštanom, ktorý nám dali krstní otcovia. Mohli sme ho zložiť len po imatrikuláčkách s ich súhlasom. Tento náhrdelník dostali aj študenti z vyšších tried, ktorí sa neslušne správali. Najhorší študenti robili rôzne tresty tzv. besnú líšku. Do úst si dali šumienku a zapili ju vodou. Penu vypluli na sediacich. Pri pretláčaní vajca cez múku bola tiež určitá sranda. Ďalšie vajce malo pochod cez nohavice za asistencie dievčaťa. Rôzne disciplíny doplnené smiechom, potleskom sa ohlášali celou telocvičňou. Odpoľudnie plné strachu i smiechu ukončilo vstup do lesníckeho cechu.

Terézia Korčoková, 1.E

Študentská mobilita

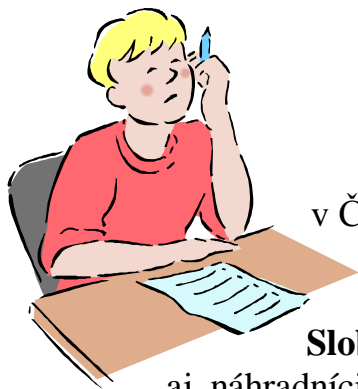
Koncom októbra sa na pôde Strednej lesníckej školy stretli lesní odborníci z viacerých európskych štátov. Túto skupinu tvorili prevažne učitelia odborných predmetov na zahraničných lesníckych školách v Poľsku, Česku, Slovinsku, Švédsku, Fínsku, Holandsku a Španielsku. Náplňou stretnutia nebolo len obdivovanie našich slovenských lesov, histórie Banskej Štiavnice, ale najmä rokovanie o vzájomnej spolupráci. Najčastejšie sa skloňovalo slovo a téma mobilita. Cieľom mobility je pomáhať mladým ľuďom pri získavaní vedomostí a zručností, a ich integráciu do európskej spoločnosti. Umožňuje vzájomne sa spoznávať, konfrontovať názory na rôzne témy a pri tom sa učiť o iných kultúrach a krajinách. K mobilite nepochybne patria výmenné pobyty a stáže určené pre mladých študentov i učiteľov. Výmeny prebiehajú cez programy Leonardo da Vinci a Sokrates ako hlavné európske programy v oblasti odborného vzdelávania, ktoré sú schopné hradiť výdavky spojené s mobilitou. Počas rokovania si zahraniční odborníci vymieňali vlastné skúsenosti, ktoré nadobudli počas výmen študentov a taktiež hľadali možnosti ako vyriešiť niektoré problémy s ňou spojené. Dôležité pre nás je, že škola našla vhodných mobility partnerov, a bude môcť pravidelne vysielat' svojich žiakov na odbornú stáž do už vyššie spomínaných európskych krajín.

V súčasnosti už prebieha výmena našich žiakov v Čechách, Fínsku, Poľsku a pripravujeme žiakov, ktorí zakrátko vycestujú do Španielska a Slovinska. Najbližšie podobné stretnutie zahraničných odborných učiteľov, ktoré sa tento rok konalo na SLŠ v Banskej Štiavnici, by sa malo konať približne v rovnakom čase o rok vo Švédsku.

-vk-

Úspechy študentov v zahraničí

Tento rok sa konala medzinárodná lesnícka súťaž v Čechách. Konala sa na lesníckej škole v krásnom historickom mestečku **Písek**. Z našej školy sa zúčastnilo trojčlenné družstvo chlapcov z tretieho ročníka a to: **Priatka Matej, Sloboda Michal, Chovan Ľuboš**. Spolu s nimi sa pripravovali aj náhradníci **Ján Zeleňák a Dušan Suchár**. Chlapci sa usilovne učili a pripravovali. Pomáhal im pri tom pán **Ing. Machanský** a pani **Ing. Dudíková**. Súťaž bola zameraná na prácu s mapou, poznávanie lesných drevín a ich plodov a tiež rastlín vyskytujúcich sa v lese. Boli tam výpočty z hospodárskej úprav lesov a tiež kubikovanie sortimentov. Namáhavá bola hlavne praktická časť súťaže, kde išlo doslova o milimetre a stotiny sekúnd. Študenti pracovali s motorovými píľami na presnosť a potom robili údržbu na čas, kde naši dosiahli rekordy.

Súťaž prebiehala za trvalého nepriaznivého počasia, čo dosť komplikovalo podmienky. Našich chlapcov tam podporoval pán riaditeľ **Ing. Rudolf Valovič**, pán **Ing. Diviak** a energiu im dodával pán **Ing. Machanský**. Tiež im držali palce ich spolužiačky Betka s Jankou, ktoré tam prišli na zahraničnú prax.

Prišli k vyhodnoteniu a tu sa na stupienok víťazov postavil **MATEJ PRIATKA**, ktorý vyhral kategóriu jednotlivcov v medzinárodnej odbornej vedomostnej súťaži. Ako družstvo sme sa umiestnili na krásnom treťom mieste, za čo chlapcom ďakujeme.

Po odobratí vecných cien, diplomov a gratulácií od profesorov a pána riaditeľa sme docestovali do nášho študentského mestečka - Banskej Štiavnice.

Matej Priatka, 3.E

PÍSEK Na brehu řeky Otavy založili čeští králové v polovině 13. století hrad a město Písek. Díky těžbě zlata i čilému obchodnímu a výrobnímu ruchu město rychle vyrostlo a těšilo se přízni panovníků Přemysla Otakara II. a Václava IV., kteří zde bývali častými hosty. Od 14. století bylo centrem rozsáhlého kraje, který se nazýval Prácheňský. V první polovině 15. století hrálo důležitou úlohu mezi obránci kalicha. Počátek třicetileté války znamenal pro Písek katastrofu. Město bylo třikrát dobýváno a pokaždé dobyté, naposledy 30. září 1620, kdy ho císařští vojáci zcela zničili a obyvatelstvo z velké části zahynulo. Od 19. století město zcela mění svou tvář - vystupuje z hradeb, na předměstích vyrůstají celé ulice nájemních domů, na radnici vítězí čeština, vznikají kulturní instituce a spolky a Písek je nazýván městem škol a studentů i Mekkou houslistů. Stává se též - jako město v moři lesů - vyhledávaným letoviskem a oblíbeným cílem turistů. Historické centrum Písku je nyní vyhlášeno městskou památkovou zónou.

Zdroj: <http://www.mesto-pisek.wz.cz/?page=dejiny>

Kamarát

Keď nás povolali z domovov.
Aj ty musíš ísť, tvoja milá sa stala vdovou.
Keď na cestu vykročíš.

Čas prináša zmenu,
Oheň spálil zem,
Krutú a dlhoročnú..
Pýtaš sa, prečo práve ja?

Začal padať dážď-
Niečo zvláštne v tvojej duši,
Chceš tu pôdu vidieť rásť
Prichádza plač tvoje srdce tuší.

Keď slnko žiari slávou,
Tvoj blízky dobrý kamarát,
Leží pod krvavou lávou
Mal ta strašne rád.

Zapálila sa mu sviečka,
Jeho meno medzi tisíckami mien,
Keď sklopil si mu viečka
V živote sa stáva mnoho zmien.

Už to nebude také,
Ako bolo predtým!
Zomreli kamaráti i obete dáke,
Vyrovnaj sa s tým!

Jozef Hollý, 4.A

Žena

Žena tá je ako basa.
Uvezní ma a pustí za sa.
Keď ma vezní som v jejtmoi
Keď ma pustí, myslím na ňu vod nei v hoci
Žena to je proste krás a, na kvetinu
podobá sa
Jemná ako ľalia
Občas trochu zavýja
A keď si tak zavýja
Dobré vího pritom popíja
Žena, ako ľalia

Skrytá vášeň

Jemné lúče hladia tvár,
ocitám sa v raji tráv.
Zelená je vôkol nás,
pod' me ukážme jej jas!

Čo ak sa nám stratí!
Čo ak sa strácať bude?
Zo srdca sa šťastie vytratí,
ostane tam miesto prázdne.

Ó ty krásna sveta!
Ty nás neopustíš predsa!
My ťa im nedáme,
všetko im ukážeme.

Budúcnosť je predsa jasná,
ostane nám zeleň krásna.
Kto to nevie nech sa pýta
ale tých, ktorých sa to týka.

Silný hlas sa lesom nesie,
to kráľ lesa spieva piesne.
Parožie má zlatisté,
tajomstvo nám nesie lístie.

Tajný šepot korún stromov,
v tom rev kráľa sa trasie.
Kto si chce sily zmerať?
Ak máš strach synak, choď domov.

Pol'ovník na vrchu stojí nemo,
nepoznám však jeho meno.
Čarovný hlas začuje,
len sa v duchu usmeje.

Veď kto to nepozná?
Komu sa vnútro nezachveje?
Skrytá vášeň lesom cestuje
spolu s čarom jelenej ruje.

Čaro krásy

Svieti slnko zubaté,
do pol boka odraté.
Ale nás už nehreje,
ideme cez záveje.

Vločky vzduchom poletujú,
na náš balkón sadajú.
Pán mráz veľmi veselý,
okná čarom rozdelí.

Pozor, ide kráľovná,
celá v bielom odetá.
Je to Zima čarovná,
no pred jarou odlieta.

No späť k Zime čarovnej,
našej pani nákladnej.
Vianoce sú pred nami,
tešia sa aj staré mamy.

Každé dieťa šťastné je,
keď ho Zima zahreje.
Vločky ako malé vílky,
pričarujú krásne chvíľky.

Školské poľovačky

Aj tento rok, ako aj po iné roky sa v tomto období konali školské poľovačky. Na niektorých z nich som sa zúčastnil aj ja. Konala sa poľovačka na bažanty v bažantnici **Palárikovo**, kde boli vybraní žiaci zo 4.B triedy a z nižších ročníkov. Bolo to dobre zorganizované, všetci boli spokojní. Úlovok bol veľmi dobrý, hlavne vďaka usilovnosti našich študentov.

Tiež som sa zúčastnil poľovačky na diviaky, ktorú si zaplatili rakúsky poľovníci. Konala sa v poľovnom revíri pri **Držkovciach** pri Rimavskej sobote. Úlovok bol výborný, strelilo sa 27 kusov diviakov a 2 líšky. Videli sme veľa rôznej zvery a každý si určite odniesol veľa krásnych a zaujímavých poľovníckych zážitkov.

Myslím si, že tieto poľovačky majú

veľký význam a prínos pre študentov, ktorí si tu všímajú hlavne organizáciu, povely a pokyny poľovních hospodárov a vedúcich poľovačky. Určite to práve vo vlastnom výkone poľovníckeho povolania v budúcnosti.

uplatnia

Nová Baňa

Toto mestečko je vzdialené asi 30 km od Banskej Štiavnice. Je to malé mesto ako každé iné. Podľa mňa je výnimočné. V mesiaci september tu napríklad bola **Rolnícka nedeľa**, v podaní krásnej výstavky. V našom Farskom kostole boli obrázky vytvorené napríklad aj z obyčajnej ryže, maku či čierneho korenia. Boli také krásne, že si ich každý kto prišiel musel odfotiť. Prišli sem aj ľudia z Čiech a Rakúska. Táto výstavka trvala približne dva týždne. Takáto výstavka tu býva každý rok. Som si istá, že táto výstavka zaujme nielen tých,

ktorí chodia do

kostola.

Lucia Jančeková, 1.E

KOLLÁROVA ZÁHRADA – ARBORÉTUM VZRASTOVÝCH FORIEM DOMÁCICH DRUHOV DREVÍN

Kollárova záhrada leží v katastrálnom území mesta Banská Štiavnica na ploche 1738,75 m² v nadmorskej výške 630m n. morom a tesne susedí s Botanickou záhradou Strednej lesníckej školy v Banskej Štiavnici.

Založenie arboréta v r. 2007 umožnila podpora jeho projektu nadáciou **EKOPOLIS** a spoločnosti **SLOVNAFT A.S.** v rámci programu „Zelené oázy“, ktorá poskytla na jeho vytvorenie väčšinu finančných prostriedkov, časťou sa spolupodieľala SLŠ v B. Štiavnici.

Plocha záhrady prináleží k budove Kollárovo domu - kde žil a tvoril národný umelec, akademický maliar Jozef Kollár, ktorú spolu s príhľou záhradou odkúpila SLŠ B. Štiavnica v r1983. V r. 2003 sa započalo s rekonštrukciou budovy a tento objekt bol kolaudovaný v r 2005. Boli tu zriadené učebne Vyššieho odborného štúdia, a tiež v podkrovnej časti zriadené reprezentačné ubytovacie priestory.

Záhrada prislúchajúca k tomuto objektu bola značne spustnutá a zarastená náletovými drevinami. Nakoľko sa jedná o pomerne zaujímavú plochu, podala Stredná lesnícka škola v rámci programu „Zelené oázy“ nadácie EKOPOLIS a spoločnosti SLOVNAFT A.S. projekt jej následnej revitalizácie, ktorá ho z veľkej väčšiny financovala. Autorkou projektu je Ing. Veronika Dudíková, ktorá sa podieľala aj na jeho uskutočňovaní.

V projekte ide vytvorenie maloplošného arboréta vzrastových foriem domácich drevín, v prírode bežne sa zachovaní prevažne ovocných drevín. máj až júl 2007 tu ako 50 foriem drevín. skupinu tvoria smrek lesná, borovica obyčajný, javor obyčajný, breza nevyskytujúcich, pri väčšiny existujúcich V priebehu mesiacov bolo vysadených viac Z nich najpočetnejšiu obyčajný, borovica horská, tis obyčajný, mliečny, hrab previsnutá, dub letný,

brest hrabolistý ,vrba rakytová a iné dreviny. Celkove je to 54 netradičných vzrastových a listových foriem , ako aj bežných foriem 50 druhov drevín. Projekt rieši plochu záhrady ako viacúčelový objekt s funkciami vzdelávacou, oddychovou a rekreačnou . Predstavuje tiež zásobný genofond rôznych foriem domácich drevín.

Keďže Kollárova záhrada leží v tesnom susedstve s Botanickou záhradou Strednej lesníckej školy v Banskej Štiavnici, a je s ňou spojená

hraničným obvodovým múrom s možnosťou priameho prechodu do objektu, tvorí prirodzené pokračovanie botanickej záhrady. Návštevníci môžu porovnávať bežné vzrastové formy drevín nachádzajúcich sa v botanickej záhrade s ojedinele sa vyskytujúcimi a pestovanými formami tých istých druhov drevín v Kollárovej záhrade, ktoré sú tu situované na pomerne malej ploche. Týmto spojením sa dosiahlo uskutočnenie pôvodného vzdelávacieho cieľa a to názorná demonštrácia jednotlivých druhov domácich drevín a ich vzrastovej variability, čo do habituálnych foriem a foriem odlišujúcich sa morfológiou a farbou listov. Študenti tu majú k dispozícii živý prírodný materiál, o ktorom sa učia. Sortiment domácich drevín je doplnený o introdukované dreviny okrasné kvetom a listom a farebne kvitnúce trvalky. Jednotlivé druhy sú označené tabuľkami s príslušným slovenským a vedeckým názvom dreviny. Pre návštevníkov laickej verejnosti umožňuje záhrada aj oddychové využitie. Sú tu situované lavičky, pre deti slúžia objekty ako napr. "húština" kde majú možnosť si vyskúšať ako sa pohybuje v mladom hustom lese, môžu si zahrať na lesný xylofón, vytvorený z jaseňového dreva, ktoré postavil Ing. Štefan Petrikovič, alebo precvičiť si obratnosť v zdolávaní lesného mostíka. Stredná lesnícka škola v budúcnosti plánuje aj stavbu altánku pre možnosť posedenia v tieni a iného vybavenia záhrady .

Záhrada je prístupná verejnosti na požiadanie v dopoludňajších hodinách.

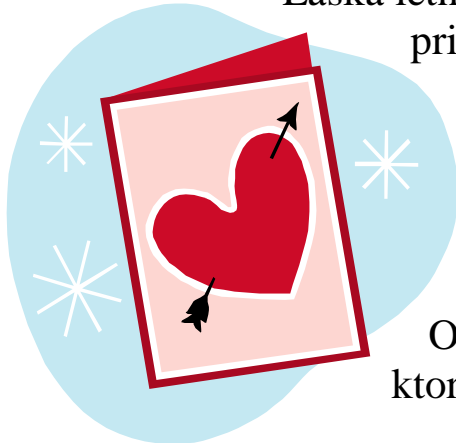

Ing. Veronika Dudíková

LETNÁ LÁSKA

Láska letná nádherná,
prišla ako blesk z jasného neba,
škoda že zhorela jak zapálená svieca.

Bola krásne márnivá,
bola ako droga opojná.
Ostala však po nej rana hlboká,
ktorá zahojiť sa len tak nedá.

Ostane ti po nej veľká jazva,
čo by si dal za to prežívať
to všetko znova.

a pri
opojenie.

Láska ma kruté zbrane,
rada a často ich použije.
Láska kruto raniť vie,
tom spôsobuje krásne

A však príde ďalšie krásne leto,
a začne sa to zas.
Láska príde na to,
aby sme spoznali jej krásny jas.

Zasa príde a zas raz odíde,
čas všetko prelieči aj keď
jazva ostane.

Láska je krásne opojenie,
je to krásne opojenie.

MILÉ MALÉ ZVIERATKÁ

Lieta to...

Včely a osi:

Na žihadlo reaguje alergicky každý päťdesiaty človek! Bodnutím sa dostane do organizmu jed, čo okamžite zalarmuje obranný mechanizmus.

Vytvorí sa červená, svrbiaca a opuchnutá vyrážka. Osi a včely útočia zvyčajne len vtedy, keď sa cítia ohrozené. Ak si vás vybrali za svoju obeť, nepodľahnite panike. Žihadlo vytiahnite pinzetou. Jedovatú látku z rany nevysávajte! Opuch zmiernite ľadom, kolieskom cibule alebo octovým obkladom. Ak vo voľnej prírode nemáte iné prostriedky, pomôže aj ochladenie slinami a priloženie pozmoleného listu skorocelu kopijovitého. Svrbenie potlačí pár kvapiek levanduľového oleja.

Komáre:

Proti komárom sa vyzbrojte svetlou košeľou s dlhými rukávmi, dlhými nohavicami, ponožkami, prípadne šatkou na krk. Na odhalené časti tela použite repelenty alebo éterické oleje. Majte na pamäti, že malé lietajúce potvorky milujú súmrak. Ak utŕžite ranu od komára, vydezinfikujte ju a potrite levanduľovým olejom.

Pláži sa to... Hady (serpentes):

Had nie je agresívne stvorenie. Keď ho však vyrušíte, máte po chlebe. Na túru do rizikových oblastí sa radšej vyberte v dlhých nohavičkách a vo vysokej, pevnej obuvi. Vyhybajte sa hadím skrýšam - dieram, húštinám, skalným štrbinám či dutinám stromov. Podozrivé miesta najprv preskúmajte palicou alebo konárom. Pri stretnutí s plazom neberte nohy na plecia! Had reaguje najmä na pohyb. Zostaňte preto nehybne stáť, až kým sa to neodpláži.

ČO ROBIŤ PRI POŠTÍPANÍ JEDOVATÝM HADOM?

Pre naše končiny platí, že slepúch lámavý- (anguis fragilis) a užovky- (natrix) nie sú jedovaté. Vretenica severná-(vipera berus) alebo ľudovo zvaná zmija však jedovatá je. Spoznáte ju podľa výrazne kľukatej kresby na chrbte. Ak vás poštipne vretenica: postihnutú končatinu znehybnite a čo najskôr stiahnite elastickým ovínadlom alebo kusom látky, nad ranou i pod ňou. Spomalíte tak šírenie jedu do organizmu. Z rany zotrite zvyšky jedu, vydezinfikujte ju a priložte vrečko s ľadom. Postihnutého bezpodmienečne dopravte do nemocnice, najlepšie v ľahu (miesto uštipnutia by malo byť v zníženej polohe). **Ak hada zabijete aby ste ho mohli ukázať ošetrojúcemu lekárovi, dávajte si pozor, mohol by vás reflexne uhryznúť aj po smrti.**

Šteklí to...

Pavúky(araneidea):

K najnebezpečnejším druhom jedovatých pavúkov patrí čierna vdova, banánový pavúk, hnedé pavúky z rodu lexosceles, ako aj zástupcovia rodov atrax a chiracanthium. Tieto stvorenia rady zaliezajú do odložených odevov, pod kožušiny a rohože na zemi, na spodnú stranu stoličiek, do odhodnených nádob či prázdnych konzerv a pod kôru stromov. Ich obľúbeným miestom sú aj visiace uteráky. Ak vás jedovatý pavúk napadne (najviac obetí je medzi deťmi), uplatnite rovnaké zásady prvej pomoci ako pri uštipnutí škorpiónom či hadom.

Hryzie to... Kliešte:

Ste presvedčení, že kliešte skáču alebo nebudaj padajú zo stromov? Mýlite sa! Zachytávajú sa na stebľách trávy a na spodnej strane listov nízkych porastov. Môžete si ich priniesť nielen z lesa, ale aj z mestských parkov. Na ľudskom tele vyhľadávajú miesta s tenkou kožou, ktoré im poskytujú teplo a dobre ich ukryjú. Najčastejšie sa prisávajú pod pazuchami, medzi stehnami či pod kolennými jamkami. Ako sa chrániť? Oblečte si dlhé nohavice z hladkého materiálu a zastrčte ich do ponožiek. Nezapomnite ani na košeľu s dlhými rukávmi. Keď si vás kliešť vyhládne za svoju pochúťku, môžete sa ho zbaviť obyčajným mydlom. Navlhčeným prstom vytvorte bohatú penu, priložte na kliešťa a niekoľkokrát pošúchajte. O pár minút sa vás dobrovoľne pustí. Ranu poriadne vydezinfikujte. Nechytajte ho prstami ak je prisatý, mohli by ste ho rozpučiť a nebezpečný obsah by sa vám dostal do tela. Potierať zahryznutého kliešťa olejom lekári nedoporučujú, pretože ho usmrť skôr ako sa uvoľní. Ústne orgány zostanú v koži a treba ich vybrať ihlou. Ak infikovaného kliešťa odstránite do 24 hodín po zahryznutí, je len málo pravdepodobné, že sa na vás preniesie lymfická borelióza či kliešťová encefalitída.

Domáce zvieratá a komunikácia

Skrotené delfíny na Floride dokážu komunikovať s autistickými a inak postihnutými deťmi, ktoré vychádzajú z bazéna oveľa pokojnejšie a šťastnejšie. Takisto aj voľne žijúce delfíny pomáhajú liečiť a majú zázračný vplyv na mnohých ľuďoch na celom svete. Na niektorých miestach pozdĺž pobrežia Británie a Írska sa delfíny usídlili v plytkých vodách. Pravidelne plávajú

a hrajú sa s ľuďmi, preskakujú ponad loďky a dobiedzajú do plavcov. Delfíny vraj pomohli ľuďom trpiacim ťažkými depresiami. Mnohí výskumníci, ktorí sa venujú štúdiu týchto morských živočíchov, sú presvedčení, že delfíny majú priaznivý vplyv na ľudskú myseľ. Podľa niektorých pacientov

plávanie s delfínmi ich uvoľnilo viac ako rôzne antidepresívne lieky.

Domáce zvieratá často využívajú aj pri liečbe po ťažkom emociálnom šoku, najmä u detí. Hladkanie sa mu láskavým znižuje stres akvárium čakajúci u zubára uvoľnenejší, ak akvárium z kontrolnej

nemali. Vedci presne nevedia akým spôsobom kontakt s domácimi zvieratami či delfínmi ovplyvňuje ľudský organizmus, ale domnievajú sa, že citový vzťah k zvieratú pomáha uvoľniť interferón proteín, ktorý posilňuje imunitný systém. Pozorovania ľudí s ťažkými koronárnymi ochoreniami ukázali, že aspoň jedného roka po prepustení z nemocnice sa dožilo oveľa viac pacientov, ktorí mali nejaké domáce zviera, než tých, čo nijakého spoločníka nemali.

V USA sa v niektorých väzniciach využíva tzv. pet-terapia, kde sa násilní a nevyrovnaní zločinci starajú o nejaké domáce zviera. Zviera dáva väzňom možnosť prejať emócie a uspokojuje ich potrebu starať sa o niekoho bez toho aby boli odmietnutí. Starostlivosť o stvorenie, ktoré je slabšie ako oni a spolieha sa na nich, dáva životu Pomáhajú im nájsť pocit sebaúcty, čo typoch terapie nepodarilo.

a ktoré im dôveruje väzňov určitý zmysel. sa doteraz pri iných

Parillová D. III.E

Olympiáda zo slovenského jazyka

Dňa 26.10. 2007 som sa zúčastnila na krajskom kole olympiády zo slovenského jazyka a literatúry, ktoré sa konalo v Banskej Bystrici.

Nedá mi nespomenúť, že táto súťaž sa konala po našej slávnej štvrtkovej „remeniáde“, takže myslím, že Vám netreba opisovať pocity v mojom žalúdku počas cesty autobusom, ktoré neboli spôsobené trémou. No nakoniec sme šťastne prežili cestu a dorazili sme do Banskej Bystrice. Tam sme sa zapísali na prezenčnú listinu, podľa ktorej som sa dostala do deviatej kategórie, čiže medzi najstarších, kde sa na moju „radosť“ nachádzali poväčšine samí gymnazisti. No priznám sa, chvíľami som mala chuť

vziať nohy na plecia a zutekať preč, no držala ma akási sila, ktorá ma nútila bojovať až do konca a hájiť našu ALMA MATER.

Prvá časť sa skladala z dvojhodinového testu, v ktorom boli obsiahnuté úlohy ako : práca s textom, gramatické úlohy na postreh, otázky z literatúry a vlastná tvorivosť. Potom sme s pani profesorkou dlho, dlho, dlho čakali, kým ma zavolali na poslednú disciplínu, v ktorej som si chcela preveriť naše rétorické schopnosti. Vytiahla som si tému „*Hájenie záujmov nefajčiarov*“, na ktorú som mala čas prípravy 15 minút. Vystúpila som pred porotu a začala rozprávať svoj pripravený text. No teda, cítila som sa dosť divne, keďže som fajčiarka. Potom som odišla von a spolu s pani profesorkou sme si vydýchli, že to už máme za sebou. Celkovo som sa umiestnila na siedmom mieste, čo som teda vonkoncom nečakala.

Ďakujem pani profesorku Váľkovej za prípravu a morálnu podporu.

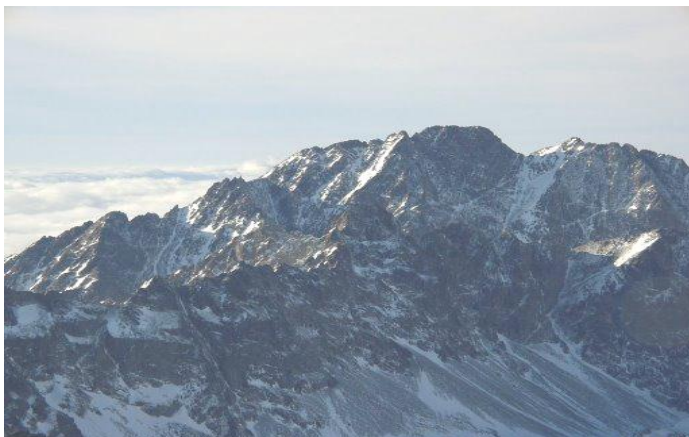
Michaela Vargová 4.E

Sólo západnou stenou Gerlachu

Horolezci zvyčajne lezú vo dvojici. Každý je naviazaný na opačný koniec lana, ktoré ich spája ako pupočná šnúra. Vždy jeden istí a jeden lezie, navzájom za seba nesú zodpovednosť. Ale dá sa liezť aj sólo, to znamená, že lezec je sám. Má to svoje výhody, postup je rýchly, nemusíte sa prispôsobovať a ani nezdržujete partnera a v každom prípade je to veľmi silný zážitok. Na druhej strane to má jednu chybičku – nikto vás neistí a prípadný pád je veľmi pravdepodobne tým posledným...Niekedy leziem sólo na skalkách, mojim snom však bolo vyliezť nejakú stenu v Tatrách. Vybral som si cestu v západnej stene Gerlachu.

Je krásny deň, začiatok mája. Zo Starého Smokovca šliapem lesom na Sliezsky dom, je síce trenkové teplo, ale hore na tatranských končiaroch sa belie sneh. Na Sliezskom si aplikujem pivko a v podvečernom oranžovom svetle stúpam ďalej do Batizovskej doliny. V celých Tatrách som tuším sám, nestretávam ani živú dušu, celkom si to vychutnávam. Prechádzam okolo Batizovského plesa a obrovským suťoviskom stúpam až pod západnú stenu Gerlachu a na Gerlachovské spády. Je tam ešte sneh. Viem, že sú tu pod veľkými balvanmi spravené bivaky, také malé jaskynky pre jedného-dvoch ležiacich ľudí. V šere nachádzam pod

obrovským plochým balvanom celkom dobrý priestor vylepšený plechmi z akéhosi dávno spadnutého lietadla, je tam však zatečená voda a tak ostávam na rovnom vrchu balvana a v tichu pozorujem zapadajúce slnko. Okolitá príroda a ja sme jedno, milujem to, je mi fajn. Noc je jasná, hviezdíček sú milióny, okolo polnoci však začína

fúkať údolný vietor a plieskajúci spacák ma budí. Rozospatý zbieram haraburdy a presúvam sa do diery pod kameňom. Mráz spravil svoje, voda zamrzla a tak si rozbaľujem karimatku, zaliezam do spacáku a je po mne. Vstávam okolo štvrtej ráno, ešte je tma. Pri svetle čelovky si varím čaj a ovsáky, riadne sa napchávam a nalievam. Je zima, mráz len tak praští, ťažko sa mi opúšťa vyhriaty spacák. Balím veci na lezenie, foťák a nejaký keksík. Ostatné veci nechávam v bivaku. Po zľadovatenom strmom snehu stúpam pod nástup do steny, ktorú už v rannom šere vidím celkom jasne, týči sa nado mnou ako obrovská hradba, trocha mám "bobky". Rozoznávam líniu mojej cesty a prichádzam pod nástup. Navliekam si úvaz, cvakám na seba kopu "želiez", nasadzujem si prilbu. Cítim bázeň, rešpekt, ale aj masívny príval endorfínov šťastia, som vo svojom živle. Začínam liezť, spodok steny je trochu položený, ale so

stúpajúcou výškou sa sklon zväčšuje. Leziem vhlbením steny, miestami je ľad a zľadovatený sneh, postupujem na predných hrotoch mačiek. Stúpam pomerne rýchlo, terén nie je veľmi ťažký, stále viac si však uvedomujem rastúcu kopu vzduchu podomnou. Tiež musím dávať veľký pozor na voľné kamene, ktorých je tu dosť. Doliezam ku kolmému výšvihu, je zatečený tenkým vodným ľadom. Je to dosť na pokľznutie a málo na cepín a mačky. Vyberám lano a vyrábam si krátke istenie, otlkám ľad a postupne balansujúc na predných hrotoch postupujem hore. Vyliezam mierne roztrasený na policu nad výšvihom. Ruším istenie a zas celkom v pohode pokračujem smerom hore až k obrovským bielym platniam v hornej tretine steny. Všade je kopa hnusného zatečeného ľadu a tak sa rozhodujem pre traverz cez kolmý pilier do prava. Cvakám si na úväz dve krátke slučky a na každú si dávam vklínenec - istiacu pomôcku. Mačky aj rukavice dávam dole, naliezam do kolmej stienky, pričom sa snažím mať stále založený aspoň jeden vklínenec. V lezečkách a v trenkách niekde na Sitne by to nebolo nič ťažké, ale pol kilometra nad zemou, v ťažkých vibramách, s batohom a kopou želez na sebe to je pomerne hustá chvíľa. Adrenalin mi zalieva mozog, okrem strachu cítim aj čiru extatickú radosť. Je to len pár krokov, preliezam do ľahšieho terénu. Vidím nad sebou líniu výstupu a pokračujem hore. Zo steny nevidím, ako ďaleko je na vrch, ale už ho tuším. Medzi kameňmi začínam nachádzať prastaré hrdzavé plechovky, kúsky dreva, klince a akési železné tyče. Sú to asi zbytky triangulačného bodu z vrcholu Gerlachu. Posledné kroky a stojím pri kovovom kríži s modrým kamienkom, som na vrchole. Je len pol siedmej ráno, celý výstup mi trval len niečo cez jednu hodinu. Táto cesta sa v dvojici s istením lezie tri hodiny, takže mi to celkom dobre išlo. Volám domov, že som najvyššie položený človek na Slovensku a doma v tej chvíli (o pol siedmej ráno...) nevedia, či som duševne v poriadku. Keď vysvetľujem, kde som a ako som sa tam dostal, na druhej strane linky nastáva mierna hystéria, ale už sú za tie roky zvyknutí a po

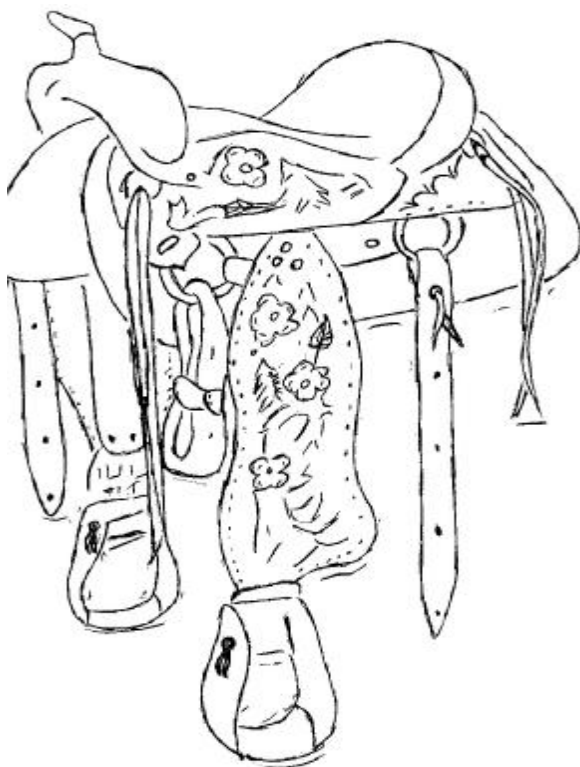

mojom sľube, že po zostupe sa hneď ohlásim, končím vrcholovú reláciu. Je krásne, vidím celé milované Tatry a pol Slovenska k tomu. Po chvíľke oddychu začínam zostupovať Batizovskou próbou, miestami sú reťaze a kramle, relatívne rýchlo som dolu pod stenou. V bivaku si dávam čaj, balím haraburdy a cupkám dolu, naspäť do civilizácie. Je to zvláštne, ale už okolo obeda plávam v hodrušskom jazere a smejem sa na mojom synčekovi, ktorý na mňa vykrikuje z brehu. Keď trochu vyrastie, pôjdeme spolu... Ing. Michal Diviak

Westernové jazdenie

Westernové jazdenie má svoj pôvod na rančoch a pastvinách Južnej Ameriky a Amerického stredozápadu. Tento štýl, pri ktorom sa používajú dlhé strmene a vôdzky sa držia v jednej ruke, sa využíva na rôzne typy rančerskej práce, napr. na chytanie dobytká, ale aj pri rôznych súťažiach ako sú

rodeo, ktoré sa stali. Vhodné sú malé, ale westernové jazdenie sa sedlo, ktoré sa odlišuje anglického. Je bohato pomerne dlhé strmene. uzdu, ktorá sa vyrába. Môžeme použiť rôzne jedno ucho, alebo potrebujeme vôdzky. vôdzky dlhé až 2 m. napr. delené nemajú oddeľujú sa

preteky okolo sudov a veľmi populárnymi. vytrvalé kone. Na používa westernové už na prvý pohľad od zdobené a má. Ďalej potrebujeme zo surovej kože. uzdu, napr. uzda na s členkou. Potom Vo Westerne sú. Môžeme ich držať, spojené konce a ukazovákom., potom

kalifornské sa držia v ľavej ruke a držia sa medzi palcom a ukazovákom. Strmene sú široké a pohodlné. Sú vyrobené z dreva a potiahnuté kožou. Westernový sed je založený na rovnováhe, lebo vôdzky sú voľné a uchopenie je slabé. Jazdec je uvoľnený, ale vzpriamený. Jeho telo by malo zviazať s kónským telom pravý uhol. Nohy sú takmer vystreté, jazdec nesmie kolenami stláčať boky koňa.

Chody koňa: **Krok**-je štvordobý a najpomalší. Kôň by mal mať dlhé a rytmické kroky

Jog(Klus)-je dvojdobý chod. Kôň by mal mať pravidelné kroky

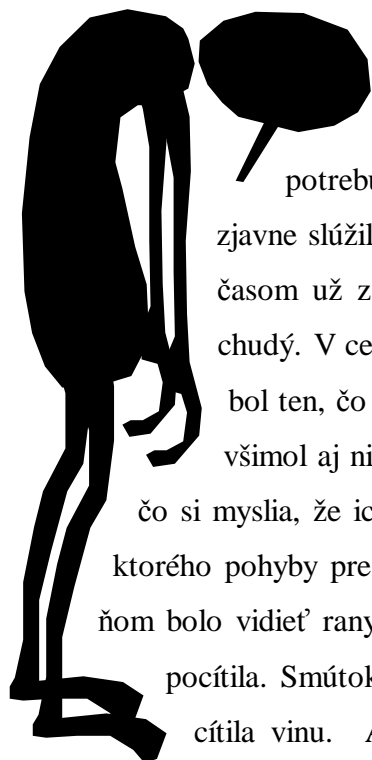
Lope(Cval)-je trojdobý chod, je veľmi pohodlný. Jazdec musí byť uvoľnený, ale má mať dokonalú kontrolu nad koňom. Otáčanie koňa - Vo westerne sa otáča pomocou vôdzok, tento spôsob sa nazýva reining. Ruka s vôdzkou sa pohybuje smerom, ktorým sa chceš otočiť.

Kresba a text : **Jozef Bajnok, 2.A**

Nemý výkrik o pomoc

Tak dávno sa pero vedené mojou rukou nedotklo papiera, tak dávno som si myšlienky prostredníctvom slov neutriedila. Dnes opäť špička pera brázdí stranu a ja sa cítim voľnejšia .

Videla som príbeh, ktorý mi vtisol slzy do očí, ktorý mi stisol srdce, a i po mnohých dňoch bolí celý duch a svedomie. Išla som po autobusovej stanici lemovanej lavičkami, kde ľudia sedeli a bez záujmu mysleli na problémy, ktoré ťažia ich životy a ich pohľady sa nemo túlajú ulicami. Môj pohľad sa tiež túla a neprestáva inštinktívne chodiť po všetkých miestach, ktoré za tie rok, čo tadiaľto chodím dôkladne nepoznala. Zrazu som zbadal objekt, ktorý zaujal môj pohľad. Nie preto, že bol nejako zaujímavý a ani preto, že by sa oň zaujímali všetci. Bol to človek. Malý chlapec. Jeho pohyb je iný, jeho chôdza tackavá. Z Každého jeho pohybu bolo

cítiť spravodlivý hnev za to ako žije. Jeho oči sa pozerali smutne, naopak veľmi vzdorovito a bojovne. Akoby chcel všetkým ukázať, že pomoc nepotrebuje, že naopak on sú tí čo ju potrebujú. Jeho malé chabé telo bolo oblečené v nohaviciach, ktoré zjavne slúžili svojmu majiteľovi už veľmi dlho. Svedčila o tom aj čierna farba, časom už zašedivelá. Košeľa biedomodrej farby iba zvýrazňovala to, aký je chudý. V celom jeho zjave bolo cítiť smútok, no nie slabosť. On bol silný, on bol ten, čo chodil s tvárou otočenou priamo k životu. Obzrela som sa, či si to všimol aj niekto iný. Nie. Nebol dostatočne zaujímavý, aby si ho všimli ľudia, čo si myslia, že ich problémy sú tými najväčšími. Tak som sa upriamila na chlapca, ktorého pohyby prezrádzali chorobu, ktorého pohľad prezrádzal smútok a zjavne na ňom bolo vidieť rany života , ktoré si vybrali privysokú daň na dieťati. Vtedy som to pocítila. Smútok a ľútosť mi prechádzali celým telom, každým kúskom seba som cítila vinu. Ako ja, čo som zdravá, mám ľudí, rodinu a priateľov, ktorí ma podpora môžem byť smutná, keď on žije tak ako môže aj s trestom, ktorý si sotva zaslúžil?!

Ani som si neuvedomila ako na neho pozerám a on sa potkol. Nespadol, zdravá noha ho zachránila pred tvrdým pádom. Aj keď život mu pripravil pádov určite viac.. a ešte tvrdších. Tento pohľad sa mi vryl do očí a vyhrkli mi slzy. Dieťa, také slabé žije naplno a ani krutý údol ho nezastaví. Je toľko ľudí vrátane mňa čo si myslia, že svet sa pre ich problémy rúca. Kde sa v tom chlapcovi berie toľko sily do života? Kde berie chuť žiť???

Elena Fekiačová, III.E

Strelený vo sviatočnom obleku

Bolo krátko pred poludním jednej nedele a ja som sa chcel s kamarátom a susedom

Ľubom v to krásne augustové počasie poprechádzať po lese. Mali sme okolo 12 rokov a vždy sme nejaké to huncútstvo vyviedli.

Prešli sme poza sad, prehrali sme trochu kravy a mierili do lesa. Zrazu sme ostali stáť a neverili vlastným očiam. Dole Šibeňom z lesa, priamo na nás, kráčalo

niečo veľké a tmavé. Mysleli sme, že je to medveď. Rozbehli sme sa domov, plný strachu z medveďa a až Ľubov otec nás vyviedol z omylu a povedal, že je to diviak. Ľubov otec sa práve vracal z lesa a stretli sme sa na ceste, po ktorej sme utekali domov. Vbehol som do kuchyne kde už stáli moji rodičia pripravený na odchod navštíviť známych, ktorí ich tiež pozvali na nedeľňajší obed. Otec mal pekný hnedý oblek, mama blúzku a sukňu. Otcovi som povedal o diviakovi, ktorý iste mieril na vodu do úžľabiny, kde sa chodila zver pravidelne napájať. Nechcel mi uveriť a k tomu mal naponáhlo, lebo už aj tak meškali. Po mojom dlhom prehováraní a maminom hrešení, sa predsa len rozhodol vziať pušku a ísť si toho diviaka pozrieť. Za našou záhradou nás už čakal Ľubo i jeho otec, celí v napätí, no stihol sa vysmiať otcovi, či v sviatočnom obleku chce streliť diviaka. O niekoľko minút sme boli za sadom a diviak práve vychádzal z úžľabiny, čo sa mu stalo osudným. Nedeľňajším slnečným predpoludním zahrnel výstrel. Po výstrele sa diviak začal točiť na mieste, čo sme si nevedeli vysvetliť. Otec výstrel zopakoval, no diviak sa neprestajne točil na jednom mieste. Asi po 2 minútach ostal ležať, no stále kopal nohami. Po otcovej povinnej cigarete sme prišli k nemu, no diviak stále kopal nohami. Otec nám prikázal ustúpiť, aby mohol diviaka dostreliť, no Ľubov otec mu to prekazil, prišiel k diviakovi a zarúbal mu valaškou presne medzi oči. Po „vytiahnutí“ valašky z diviaka, prestal diviak javiť známky života. Ako tak pozrel na otca, s úsmevom poznamenal „načo zbytočne míňať náboj, keď netreba?“

Tento diviak bol v kohútiku vysoký, ale bol veľmi vychudnutý, lebo mu chýbala časť spodnej sánky, ktorá bola viditeľne odstrelená, takže nemohol prijímať žiadnu potravu, pil iba vodu. Pre mňa aj pre Ľuba to bol nezabudnuteľný zážitok, ktorý sa nám obom ukotvil v našej pamäti a aj dnes si na to s radosťou spomíname a do detailov preberáme.

Radomír Szabo, 2.A

OLYMPIÁDA ĽUDSKÝCH PRÁV

Ak ste múdrejší, neustupujte,
lebo vás hlúpejší obvinia
zo spiatočníctva.

J. Billy

„Nechcem vyvolávať presvedčenie - chcem dávať podnety a otriasať predsudkami.“

(S.Freud)

Olympiáda ľudských práv je vedomostná súťaž zameraná na ľudsko-právnu oblasť. Do tejto oblasti patria ľudské práva, ako je právo na život, sloboda svedomia, právo na sebaurčenie, občianske práva, sociálne práva, menšinové práva...

10.december - DEŇ ĽUDSKÝCH PRÁV sme si na našej škole pripomenuli aj zorganizovaním školského kola OLYMPIÁDY ĽUDSKÝCH PRÁV.

Účastníci:

Martin Dubaj 2.A,

Roland

Krizsmanek 2.E,

Viera Novotná

2.E, Elena

Fekiačová 3.E,

Lucia Vozdecká

3.E, Ľubomír Engler 3.A

KONEČNÉ PORADIE:

1. miesto ELENA FEKIAČOVÁ, 3.E

2. miesto Ľubomír Engler, 3.A

3. miesto Lucia Vozdecká, 3.E

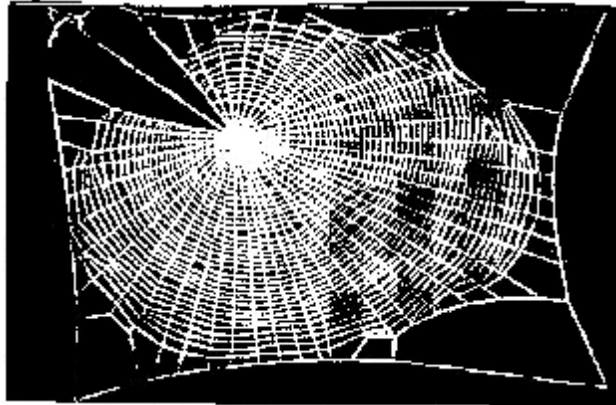
Do krajského kola v Turčianskych Tepliciach postupuje E.Fekiačová a náhradníkom je **Ľ.Engler.**

ZÁVISLOSTI NAŠE „KAŽDODENNÉ“

Normálna pavučina pavúka ZILLA-X-NOTATA

Skús si dať šancu na normálny život. Stačí, že vidíš, čo „to“ robí s pavúkom...

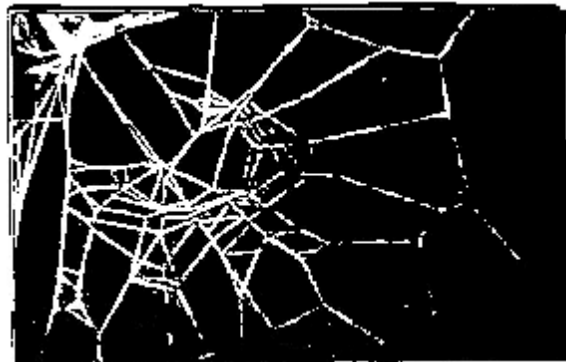

Ďalšie pavučiny sú od toho istého pavúka po zožratí „nadrogovanych“ múch:

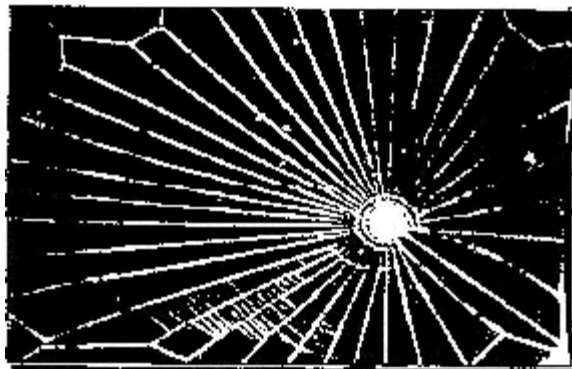
HAŠIŠ

VYSOKÁ DÁVKA KOFEÍNU

LSD

MESKALIN

Fotografie sú súčasťou práce „Wirkung von Substanzen auf den Netzbau der Spinne als biologischer Test“.

!!!Dôležité upozornenie!!!: Nasledovné články o alkoholizme a fajčení sú prebraté z „Dievčenského kalendára“ na školský rok 1927 – 1928. Ponechali sme ich v pôvodnom pravopise a všimnite si, že o fajčení dievčat sa v tých dobách ani len neuvažovalo!!!

ČO TREBA VEDEŤ O ALKOHOLISME.

T. G. Masaryk: „Národ pijanov je národom otrokov. Len striedmy človek bude pánom sebe a obháji svojej svobody.“

Alkohol je rastlinný jed obsažený v pive, víne, pálenke, likéroch, rume, cognacu a iných nápojoch, ktoré menujeme liehovinami alebo nápojmi alkoholickými. O alkohole sú šírené rozličné povery, nepravdy a predsudky. **Nepravdou** je tvrdenie, že **alkohol posilňuje**. Meraním na silomeroch bolo naopak zistené, že po priechodnom vzpružení po užití alkoholu dostavuje sa ochabnutie síl. **Poverou je**, že **alkohol hreje**. Naopak z rozšírených krvných ciev vyžaruje teplo do vzduchu a v zapätí nasleduje značné zníženie teploty telesnej. **Opilá matka nesúca nemluvňa v zime zamrzla, ale dieťa bolo nájdené živé, hoci mu hlava i ruky vyčnievali z perinky**. Alkohol otravuje krv, porušuje v nej červené kvinky. **Spisovateľ K. Kálal nalial domácemu zajacovi do huby pol lyžice pálenky — zajáčik bol hneď mŕtvy. Pes, ktorému**

lekár vliat štvrt' litra pálenky do hrdla, dostal záchvaty, ako človek pri padúcnici, za chvíľu skonali. Je predsudkom, že alkohol podporuje trávenie. Naopak, spôsobuje nechúť k jedlu a trávenie porušuje. Pijaci málo jedia. Požívanie alkoholu zaviňuje oslabnutie srdca, choroby žalúdočné a ľadvinové, strašlivé pôsobí na ústroje nervové. **Ľudia, ktorí sa napili alkoholu, nevedia tak rýchlo čítať, ako tí, ktorí ho nepili.** Celé telo pijana javí príznaky otravy jedom alkoholu a vzdoruje menej nemociam. Je zistené, že medzi alkoholikmi (ľuďmi pijúcimi liehovú nápoje) je tuberkulosa (suchotiny) trikrát častejšia, ako medzi abstinentmi (ktorí sa alkoholu zdržujú). Alkoholici uzdravujú sa po prestalej nemoci zdĺhavé. Lekári preto neradi operujú alkoholikov. Alkohol pôsobí i škody duševné: zatemňuje rozum, otupuje cit, oslabuje vôľu a vedie často k šialenstvu (delirium tremens). Štvrtina šialencov v ústavoch choromyselných onemocnela z pitia liehovín. **Z opilstva pochádzajú krádeže, ruvačky, vraždy, podpaľáčstva a najväčšie zločiny.** Právnicki zistili, že až 90% trestných činov je zavinené alkoholom. Polovica trestancov v donucovacích pracovniach sú alkoholici. 5% všetkých nešťastí, nehôd a úrazov (zrážky vlakov, nešťastie v továrňach atď.) je zavinené alkoholom.

Jak mnohý alkoholik sa pripravil pitím o celé imanie, priviedol rodinu do biedy i zúfalstva a seba predčasne do hrobu! Alkoholizmus sa prenáša s rodičov na deti. Deti alkoholikov sú slabé, nervózne podliehajú ľahko nemociam a sú náchylné zločinnosti. Slávny Angličan Gladstone hovorí: „Liehoviny sú horším nežšťastím pre ľudstvo než cholera, mor a války; ba horšie než všetky tieto rany dohromady“. **A počúvajte, ako sa vyslovil náš pán prezident: „Máme ešte stále mnoho povier a jednou takou poverou je alkoholizmus. Akonáhle človek uzná, že je to povera, akonáhle sa vedeckými dôvodmi presvedčí, že alkohol nie je potrava, že alkohol neposilňuje, že alkohol neotepľuje, že alkohol nás nevzpružuje k práci, že alkohol ničí ducha a telo jednotlivca, rodín, stavov, tried a celých národov, nuž vravím, je povinnosť vzdat' sa povery alkoholickéj“.** Slovenské devy, slovenskí chlapci, zamyslite sa nad týmto članočkom a zodpovedzte si otázku: **Zdržím sa pitia alkoholu! Budem podľa vzoru veľkého nášho pána prezidenta abstinentom ! BUDEM FAJČIŤ?** Tabák je lulkovitá rastlina obsahujúca rozličné jedy, z ktorých je najdôležitejší nikotín. V dymu tabakovom tvoria sa druhy ešte mnohých iných jedov: zásady pyridinové, kysličník uhličitý, methan, amoniak, sírovodík, kyanovodík a zo všetkých najškodlivejší kysličník uholnatý, vznikajúci nedokonalým spaľovaním.

Náruživosť fajčiarska podkopáva človeku zdravie, dráždi nervy, poškodzuje sleznice, spôsobuje nechúť k jedlu, katary žalúdočné, choroby zrakové a sluchové. **Fajčenie oslabuje vôľu človeka. Je známe, že silní fajčiari sa nemôžu premôcť a fajčenie zanechať ani vtedy, keď sú o škodlivosti fajčenia presvedčení — tak majú vôľu oslabenú.**

Škodi-li fajčenie dospelým, pôsobí tým záhubnejšie na mládež, ktorej organizmus sa teprv vyvíja. Akým prudkým jedom je nikotín, patrne je z nasledujúcich príkladov: Spisovateľ Karol Kálal usmrtil žabu tým, že jej vylial na chrbát niekoľko kvapiek močky z fajky. Pes, ktorému bola opustená do oka jediná kvapka nikotínu, zahynul. **Ak priložíme k zobáčku kanárika steblo omočené v nikotínu, spadne s bidielka mŕtvy. Vpravíme-li koňu do žalúdka 30 dg tabakového prášku (alebo 5 kvapiek čistého nikotínu), pôjde. Keď sa nassá pijavica krve z tela silného fajčiara, zahynie. I človeka možno usmrtiť jedinou kvapkou nikotínu.** Tieto príklady zaiste dostačia, aby ste uverili, že nikotín patrí k najprudkejšiemu jedom a že tabak je najväčším nepriateľom ľudstva.

Chlapci, prajeme Vám, aby ste mali dost' sily k rozhodnutiu: nefajčiť', čím by ste rozhojnili rastúce rady tabakových abstinentov!

OLYMPIÁDY CUDZÍCH JAZYKOV

NEMECKÝ JAZYK

18. december 2007

Už tradične sa aj tento školský rok konalo školské kolo OLYMPIÁDY NEMECKÉHO JAZYKA.

Porota:

pani profesorky p. Smutná a p. Valovičová.

Súťažiaci:

Vladimír Bystriansky 1.E, Andrea Orolínová Radomír Szabo 2.A, Boris Pobežka 3.A, Zuzana Balková 3.E.

Naši nemčínári sa popasovali s testami na poslech, čítanie s porozumením, gramatickým testom a opisom obrázku.

A ako to dopadlo?

1. miesto: Radomír Szabo, 2.A
2. miesto: Boris Pobežka, 3.A
3. miesto: Zuzana Balková, 3.E

Do okresného kola postúpili R. Szabo a B.

Pobežka, v porote nás zastupovala pani Mgr. Mária Smutná. Okresné kolo sa konalo 10.1. 2008 na Spojenej katolíckej škole sv. F. Assiského v B. Štiavnicí a naši nemčínári zabodovali. B. Pobežka sa umiestnil na 2. mieste a R. Szabo obsadil 1. miesto a bude nás zastupovať na krajskom kole. Blahoželáme a držíme palce!!!

A pripravili sme si pre vás trochu nemčiny z bežného života.

JAZYK NEMECKÝCH SMS

Peter: „WZTSD?:-@ AS“

Anja: „KO15MISPÄ:)“

Peter: „OK WWW“

Nezmyselné písmenká? Vôbec nie. :

Peter: „Wo zum Teufel steckst du? Antworte schnell.“

„Kde si do čerta? Odpovedaj rýchlo.“

Anja: „Komme 15 Minuten später.“

„Prídem o 15 minút neskôr.“

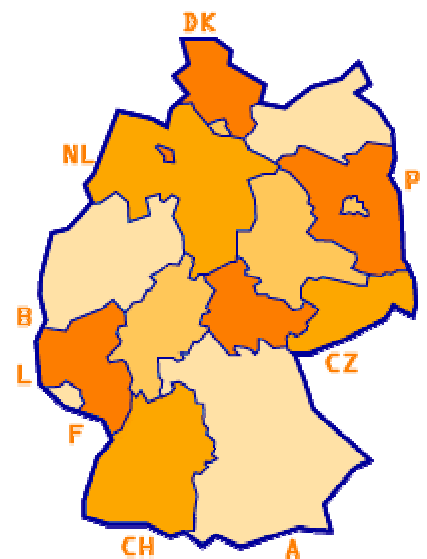
Peter: „Okay, wir werden warten.“

„Okay, počkáme.“

AS *Antworte schnell.* - Odpovedaj rýchlo.

GN8 *Gute Nacht.* – Dobrú noc.

Deutschland

T.M.H.A. *Treff mich heute abend.* – Príd' dnes večer.
4E *forever* - navždy
MAMIMA *Mail mir mal!* – Pošli mi e-mail!
HDL *Ich habe dich lieb.* - Mám ťa rád.
LAMIINFRI *Lass mich in Frieden!* – Daj mi pokoj!
WAUDI *Ich warte auf Dich.* – Čakám na teba.
GN *Es geht nicht.* - Nejde to.
10MIN2LATE *Ich verspäte mich um etwa 10 Minuten.* – Budem meškať asi 10 minút.
WASA *Ich warte auf schnelle Antwort.* – Čakám na rýchlu odpoveď.
BBB *Bye Bye Baby.* – Čau Čau miláčik.
KGF *Knuddel ganz fest.* – Objatie je celkom isté.
AKLA *Alles klar.* – Všetko jasné.
FF *Fortsetzung folgt.* – Pokračovanie nabudúce.
KSSM *Kein Schwein schreibt mir.* – Nikto mĹ nenapĹ.
WAMADUHEUT *Was machst du heute?* – Čo robĹš Ĺ
KV *Das kanast du vergessen.* – Na to zabudni.
SMS *Servus mein Schatz* – Ahoj mĹj poklad.
BIGBEDI *Ich bin gleich bei dir.* – Som hneď pri tebe.
ZDOM *Zu mir oder zu dir?* – Ku mne alebo ku tebe?

:-) glücklich - šťastný	:-* küssen - bozkávať
:-)) sehr glücklich –veľmi šťastný	:-p Zunge rausstecken –vyplaziť jazyk
:-/ Skepsis - skepsa	:-D lautes Lachen – hlasný smiech
:-) überrascht sein – byť prekvapený	>:l Dummkopf - hlupák
:O schreiend - kričiaci	>:) Teufel - čert
:-D lautes Lachen – hlasný smiech	>:-(enttäuscht - sklamaný
:-(traurig - smutný	>:-< ärgerlich - zlostný
:!-(weinen - plakať	(oo) Po zeigen – zadoček ukázať
:-X schweigen - mlčať	(:-\$ krank - chorý

Zdroj: **Cizí jazyky** roč. 51, 2007 / 2008, číslo 2
 Preklad: Zuzana Balková, 3.E

ANGLICKÝ JAZYK

Na okresnom kole olympiády anglického jazyka nás budú reprezentovať Ľubomír Engler, 3.A a Veronika Tóthová , 4.B. Držíme palce.

Modelový európsky parlament 2007

Národné zasadnutie

Táto zaujímavá súťaž sa konala v Bratislave, kde sa zúčastnili postupujúci z krajských kôl. Z každého kraja postúpili piati z jednotlivých výborov. Ja som zastupoval výbor pre priemysel, výskum a energiu.

Už v prvý deň, keď sme docestovali, bola atmosféra priateľsky naladená a každý bral súťaž aj ako možnosť nadviazať zaujímavé kontakty a priateľstvá. Večer sme mali zaujímavý program na spoznávanie.

Druhý deň sa niesol už v trochu formálnejšej forme. Každý bol vyoblekaný v oblekoch a dievčatá v kostýmoch. Na rokovanie sme dochádzali do neďalekého informačného centra mládeže. Rokovania prebehli formálne, kde sme sa museli oslovovať po štátoch a rovnako sme si museli vykať. Počas týchto dvoch dní rokovania sme diskutovali o problémoch týkajúcich sa nášho výboru.

V tretí deň sme počas rokovania spisovali rezolúciu. Našou úlohou bolo spísať rezolúciu, ktorá musí prejsť pri hlasovaní. Prezident výboru nás počas toho sám hodnotil a prípadne usmernil. Mal som aj to šťastie, že prezident nášho výboru (Martin Manina), bol tiež

víťazom medzinárodného kola Modelového Európskeho parlamentu. Hodnotil našu aktivitu a informovanosť o aktuálnych témach. Aj večer priniesol zaujímavý program. Dostali sme inštrukcie na zajtrašie

národné zasadnutie v priestoroch parlamentu a Národnej rady Slovenskej republiky.

Štvrtý deň, na ktorý každý čakal, sme schvaľovali rezolúciu piatich výborov. Rezolúcie prešli všetky, okrem rezolúcie týkajúcej sa problému trhu s bielym mäsom. Naša rezolúcia prešla bez väčších problémov.

Po skončení hlasovania, na ktorom sa zúčastnila televízia a denná tlač, sme sa presunuli do Prezidentského paláca, kde nás prijala prvá dáma, pani Gašparovičová. Po prehliadke paláca sme sa stretli aj s pánom prezidentom. Je to veľmi zaujímavý človek, s ktorým sa dá dobre porozprávať.

Po odchode z paláca nás čakal zlatý klinec programu: plavba po Dunaji. Na lodi sme mali hostinu, zaujímavé debaty a vyhlásenie postupujúcich do medzinárodného kola, ktoré sa má konať v Ríme. I keď som nepostúpil, bol som rád, že som si mohol zmerať sily s autoritami, ktoré majú veľké plány a taktiež aj plány študovať na medzinárodných významných univerzitách, ako napríklad Harvard, Oxford a mnohé iné.

Posledný deň bol trochu smutný, lebo každý, kto si tu našiel veľa priateľov nevedel, či sa s nimi ešte stretne. Táto súťaž bola zaujímavá aj tým, že hlavnou myšlienkou nebolo samotné súťaženie, ale spoznanie nových zaujímavých ľudí.

Lubomír Engler 3.A

Nemecko-Schöntal

AKO NÁM BOLO? Č.1 Cesta do Nemecka sa začala 14.10.2007 večer o 21.00. Všetci sme mali dobrú náladu a veľmi sme sa tešili. V autobuse sme pozerali rôzne filmy. Na dobrú noc sme si pustili „A je to“. Na tú melódiu budeme dlho spomínať. Všetkých nás zobudila. Po ceste sme stáli na niekoľkých odpočívadlách a benzínkach. Keď sme boli už v Nemecku, zablúdili sme, a tak sme si cestu predĺžili o hodinu. Všetci sme sa tešili na obed. Po príchode do Schöntalu sme sa naobedovali a Uli nám ukázal kostol, v ktorom sídlili mnísi. Ubytovňa v Schöntali bola celkom nová, pracovali v nej skvelí ľudia a dobre varili. V okolí bolo veľa miest, ktoré sa oplatilo ísť pozrieť.

V utorok sme išli s Martinom do hory, kde nám vysvetlil, prečo je čerešňa dôležitejšia ako buk a prečo sa buk vyrubuje. Potom sme si zobrali ručné pílkové pilky a prilby a začali sme spilovať stromy. Na obed sme išli do chaty v nádhernom prostredí. Po obede nám nemecký horár poukazoval časť hory. Po večeri sme si zahrali stolný futbal a ping-pong.

V stredu sme išli do Stuttgartu. Najskôr sme išli do múzea prírody. Boli v ňom vypchané zvieratá, prostredie v ktorom žijú, horáreň a rôzne hry. Mali sme ísť aj na televíznu vežu. Ale nešli sme ani tam a ani do múzea Mercedes-Benz. Všetci sme nadávali a boli sme našťvaní, pretože sme tam hrozne chceli ísť. Po večeri sme sa nudili a tak sme vymysleli, že si zahráme schovávačky. Bola to sranda, hlavne keď sme sa schovávali do maringotky, do smetného koša (bol v ňom našťastie len papier, pretože Nemci triedia odpad), alebo do záhradky s jazierkom, do ktorého nejeden z nás stúpil.

Vo štvrtok sme ráno išli do hory na prax, horár nám ukázal sekvojovce mamutie, značenie vyťaženého dreva a búdku v ktorej sa pári hmyz. Potom sme zastrihávali duby. Poobede sme boli v meste Öhringen, kde sme išli do múzea Wurth, bola tam výstava Eduarda Muncha. Mohli sme si pozrieť jeho filmy aj diela. Niektoré boli dosť zaujímavé.

V piatok sme išli posledný krát na prax. Na strmom svahu sme hrabali a pálili seno. Cesta k autobusu bola dlhá, ale pekná. Poobede sme išli do múzea cínu, kde sme si mohli vyskúšať odliat' postavičky z cínu. Bola to zábava.

V sobotu sme vstávali trochu neskôr a po raňajkách sme išli do mesta Schwäbisch Hall. Tam sme sa stretli s pánom, ktorý nám porozprával o histórii mesta. Povodil nás po meste, ktoré vyzeralo ako Banská Štiavnica, kvôli kopcom. Potom sme mali rozchod a pozerali sme si mesto sami.

V nedeľu bol športový deň. Ráno sme sa rozdelili na skupiny: futbal, ping-pong a stolný futbal. Bolo veľmi dobré zahrať si s nemeckými deťmi, pretože sme komunikovali po nemecky a tým sme sa aj učili. Ale to čo prišlo večer, bolo asi najlepšie z celého pobytu v Nemecku. Pivný festival. Nemci nám predplatili 1 krígel

piva. Všetci sme si ho vychutnávali. Bolo síce slabšie ako naše, ale dobré, chladené. A potom hurá na kolotoč.

V pondelok po raňajkách sme išli do Heilbronn, kde nám Uli rozdal mapy mesta, porozprával nám o histórii mesta a upozornil nás, že o 12.00 sa začne pohybovať orloj. Mali sme rozchod. Po odchode z Heilbronn sme sa zastavili v múzeu veteránov. Boli tam autá, motorky, modely vláčikov a áut. Porozprávali sme sa s majiteľom múzea a išli sme späť do Schöntalu.

A utorok bol deň odchodu. Nikomu sa nechcelo odísť. Ráno sme sa museli pobaliť. Šoféri sa vyobliekali, personál si pre nás pripravil transparent s nápisom „Dovidenia v našej škole v prírode“. Na ceste domov sme ešte v Nemecku, okolo 19.00 dostali defekt. Šoféri ho opravili za hodinu. Potom sme sa zastavili na benzínke v Česku a ešte sme vyhodili tých, čo išli domov. A potom smer Banská Štiavnica. Tam sme dorazili o 6.00.

Na tento výlet budeme všetci určite všetci dlho spomínať. Tí, čo nešli, môžu len ľutovať. Bola tam zábava, dobrý kolektív, skvelé profesorky a aj dobrý a milý personál. Už sa všetci tešíme na budúci termín.

Týmto pozývam aj tých, čo neboli ešte v Nemecku, aby išli, pretože sa nielen niečo naučia, ale sa aj zabavia.

autori : V. Tóthová 4.B, A. Orolínová 2.E, P. Švantnerová 2.E

AKO NÁM BOLO? Č.2 Väčšina z vás to už dobre pozná. Príde nedeľa večer, asi 20.00 a v autobuse smerujúcom na nádherný náučno-poznávací zájazd sa poučuje o slušnom správaní, o dôkladnom reprezentovaní SLŠ a v neposlednom rade o neprípustnosti alkoholu. Toto všetko sme v zdravej, nadšenej nálade prežili a vyrazili sme na 14 hodinovú cestu do kláštornej dedinky Schöntal. Dedinka je malá, ale významná svojou históriou a vzácnymi pozoruhodnosťami.

Prvé dni sme každé ráno chodili do lesa pracovať. Napr. obnovovanie múra, alebo každoročná starostlivosť o kopec, s výskytom vzácných orchideí. Kopec je potrebné očistiť od nežiaducich náletových drevín, buriny atď. Tiež sme robili výchovný strih mladých dubov. Povedzme si, predsa lepšie tie stromčeky len strihať ako vyžínať v nich malinčie. Hlavne terajší štvrtáci by o tom vedeli rozprávať... Popoludní nás, samozrejme, čakalo mesto. Najprv malé uvedenie do histórie a potom rýýýchlo na nákupy. Niektorí mali hlavný cieľ McDonald's alebo miestne metro. Najzábavnejším dňom však bola nedeľa. Vtedy sa totiž konalo športové popoludnie. Chlapci si zahráli futbal proti miestnym, alebo stolný tenis, kde pán šofér nášho autobusu ukázal slovenskú rýchlosť údajnej majsterke v tomto športe v okolí.

Po výdatnej večeri (koláč a káva) sme nedokázali obsedieť a v niečej hlave vznikol perfektný nápad. Tak väčšina neváha, oblieka tmavé oblečenie, obúva pevnú obuv a uteká na dvor, kde sa dohadujeme na pravidlách schovávačky. Určili sa prví počítajúci a rozpíchlí sme sa po tmavom objekte kláštora. Keď niektorí z nás ležali pod kríkom (alebo na iných miestach, ktoré by obyčajného človeka určite nenapadli) a náhodou šiel okolo nemecký turista ubytovaný v kláštornom hoteli, mali by ste vidieť ten prekvapeno-nechápaný pohľad... Nuž ako to býva, všetko sa raz musí skončiť a tak prišiel ten deň a náš autobus opúšťa kláštorné hradby. K prianiu šťastnej cesty nám vyrobili plagát a tak sa s nami lúčil jednak personál a tiež nemecké deti, ktoré nám spríjemňovali pobyt.

Z.B. III.

Education and Culture Lifelong learning programme COMENIUS

Naša škola sa zapojila do ďalšieho projektu, Comenius – školské partnerstvá.

Program Comenius sa venuje potrebám v oblasti výučby a učenia sa všetkých osôb zapojených do predškolského a školského vzdelávania až do skončenia vyššieho stredoškolského vzdelávania, ako aj inštitúciám a organizáciám, ktoré takéto vzdelávanie poskytujú.

1. Popri cieľoch programu celoživotného vzdelávania má program Comenius tieto osobitné ciele:

- rozvíjať medzi mladými ľuďmi a pedagógmi poznanie a chápanie rozmanitosti európskych kultúr a jazykov a jej hodnoty;
- pomáhať mladým ľuďom získať základné životné zručnosti a schopnosti potrebné pre ich osobný rozvoj, budúce zamestnanie a aktívne európske občianstvo;

2. Program Comenius má tieto operačné ciele:

- zlepšiť kvalitu mobility žiakov a pedagógov v rôznych členských štátoch;
- zlepšiť kvalitu partnerstiev medzi školami v rôznych členských štátoch tak, aby sa počas trvania programu aspoň jeden žiak zúčastnil spoločných vzdelávacích činností;
- podporovať učenie sa moderných cudzích jazykov,
- podporovať rozvoj inovačného obsahu, služieb, pedagogických teórií a praxe celoživotného vzdelávania s podporou IKT;
- zvýšiť kvalitu a európsky rozmer odbornej prípravy učiteľov;
- podporovať zlepšovanie pedagogických prístupov a riadenia škôl.

CIELE A POPIS AKCIE - cieľom **partnerstiev Comenius** je posilniť európsku dimenziu vo vzdelávaní prostredníctvom aktivít **nadnárodnej spolupráce** medzi školami. Projekty umožňujú žiakom a učiteľom z rôznych krajín pracovať spolu na jednej alebo viacerých témach spoločného záujmu. Niektoré projekty sú zamerané viac na aktívnu účasť žiakov, zatiaľ čo iné projekty sú zamerané na pedagogické alebo administratívne otázky, a najmä na zapojenie učiteľov a administratívnych pracovníkov do projektu. Partnerstvá Comenius sa môžu taktiež orientovať na

vyučovanie jazykov, ktoré umožní žiakom oboznámiť sa s jazykom partnerskej krajiny. Partnerstvá Comenius pomáhajú žiakom a učiteľom nadobudnúť a zlepšiť si schopnosti nielen v téme alebo oblasti, na ktorú je projekt zameraný, ale tiež v oblasti tímovej práce, spoločenských vzťahov, plánovania a realizácie projektových aktivít a používania informačných a komunikačných technológií. Zapojenie sa do partnerstva umožňuje žiakom a učiteľom precvičiť si cudzí jazyk a zvýšiť motiváciu k štúdiu jazyka. Podmienkou partnerstva sú minimálne tri školy z troch rôznych krajín. Príklady aktivít, ktoré sa môžu v Comenius partnerstvách realizovať:

- Ø projektové stretnutia inštitúcií zapojených do partnerstva,
- Ø výmeny pedagógov a žiakov zapojených do projektových aktivít (napr. výmeny učiteľov; študijné návštevy vedúcich pedagógov; výmeny žiakov),
- Ø výmeny skúseností z praxe medzi partnerskými školami,
- Ø práca v teréne, projektový prieskum,
- Ø tvorba, publikovanie a šírenie dokumentov, ktoré sa týkajú aktivít spolupráce,
- Ø vytváranie technických predmetov, nákresov, umeleckých predmetov,
- Ø predstavenia (napr. divadelné hry, muzikály),
- Ø organizácia výstav, výroba a šírenie informačných materiálov,
- Ø jazyková príprava učiteľov a žiakov, aby zvládli na dostatočnej úrovni pracovný jazyk partnerstva,
- Ø spolupráca s inými projektmi v príbuzných tematických oblastiach (vrátane sietí Comenius), vrátane mobility
- Ø na podujatia siete, výmena skúseností s inými inštitúciami v regióne,
- Ø sebahodnotiace aktivity,
- Ø šírenie projektových skúseností a výsledkov.

Asociovaní partneri sa rovnako môžu zapájať do všetkých aktivít. Medzi asociovaných partnerov patria napríklad miestne a regionálne riadiace orgány, rodičovské a žiacke organizácie a inštitúcie prípravy pedagogických pracovníkov.

Partnerstvá Comenius, ktoré sú zamerané na aktívnu účasť žiakov, sa môžu zaoberať tematickými oblasťami ako je umenie, prírodné vedy, jazyky, vzdelávanie v oblasti životného prostredia, kultúrneho dedičstva, európskeho občianstva, použitia informačných a komunikačných technológií alebo boja proti rasizmu. Odporúča sa, aby si školy vybrali akúkoľvek tému spoločného záujmu, ktorá je dôležitá pre partnerstvo, nakoľko to je motivujúcim prvkom spolupráce a vzdelávania v rámci projektu. V ideálnom prípade sú projektové aktivity integrované do riadnych aktivít školy a zahrnuté do študijných osnov zapojených žiakov. Žiaci by mali byť zapojení do všetkých fáz projektu, vrátane plánovania, organizácie a hodnotenia aktivít.

Partnerstvá, ktoré sú zamerané na pedagogické alebo manažérske otázky, umožňujú učiteľom a manažérom školy vymieňať si skúsenosti a informácie s kolegami z iných krajín, spolu vytvárať metódy a prístupy, ktoré spĺňajú ich potreby a testovať a zavádzať do praxe nové organizačné a pedagogické prístupy.

V týchto prípadoch projekty často zahŕňajú spoluprácu s organizáciami miestnej komunity, ako sú miestne úrady, sociálne služby, asociácie a podniky.

Všetky školské partnerstvá môžu zahŕňať návštevy žiakov na partnerských školách, čo im umožní stráviť určitý čas v inej krajine, sledovať prácu v triede a v praxi využívať svoje jazykové schopnosti.

CIEĽOVÉ SKUPINY

Ø Školy (inštitúcie poskytujúce všeobecné, odborné, technické vzdelávanie od predškolského vzdelávania po stredoškolské vzdelávanie)

OPRÁVNENÍ ŽIADATELIA

Každá inštitúcia zapojená do partnerstva

TRVANIE PROJEKTU, MINIMÁLNE PARTNERSTVO

2 roky 3 partneri

ZAPOJENÉ KRAJINY

Ø **Členské štáty Európskej únie** (Belgicko, Bulharsko, Česká republika, Cyprus, Dánsko, Estónsko, Fínsko, Francúzsko, Grécko, Holandsko, Írsko, Litva, Lotyšsko, Luxembursko, Maďarsko, Malta, Nemecko, Poľsko, Portugalsko, Rakúsko, Rumunsko, Slovensko, Slovinsko, Španielsko, Švédsko, Taliansko, Veľká Británia)

Ø **Krajiny EHP** (Island, Lichtenštajnsko, Nórsko)

Ø **Kandidátske krajiny** (Turecko)

V minulom školskom roku (30.11.2006 – 3.12.2007) sa Ing. Miroslav Uhrin prihlásil na kontaktný seminár, ktorý sa konal v Prahe. Uvedeného podujatia sa zúčastnilo celkom päťdesiat učiteľov z trinástich krajín Európy. Hlavným poslaním tohto seminára bolo nájsť si partnerov (minimálne dvoch) za účelom vypracovania projektu Comenius – školské partnerstvo v rámci programu celoživotného vzdelávania.

Naša škola si vybrala dohromady troch a to **Írsko** – Mercy Secondary School Mounthawk v Tralee, **Turecko** – Aydin Sosyal Bilimler Lisesi, a **Poľsko** – Gymnázium v Lidzbarku.

Spoločne sme navrhli a vypracovali projekt – RRR - PSIT – Roles, Rules , Rights.

Porovnávanie povinností, pravidiel a práv študentov zúčastnených krajín.

Po skončení kontaktného seminára nám už len ostávalo čakať, či bude spomínaný projekt odobrený. A dočkali sme sa ! Dňa 20.11.2007 nám oznámili, že projekt nám bol schválený a že naša škola získala celkom 12.000 eur na projektové aktivity.

Konečným produktom projektu bude vypracovanie databázy, ktorá bude obsahovať dôležité informácie a zhrnutia, ktoré budú charakterizovať partnerské školy, zhotovenie DVD , ktorého obsahom bude video, kde budú študentmi hrané role ohľadom agresie a pod., rozhovory so študentmi. Tretím článkom výstupov bude knižočka – brožúra s informáciami o jednotlivých školách, slovníček a výrazy spájajúce sa s pravidlami správania sa na školách a tiež príklady vedúce k násilnostiam, návrhy študentov, ako riešiť problémy, týkajúce sa disciplíny, pochvaly a tresty – s použitím jazyka partnerských škôl.

Prínos projektu pre našu školu bude vo finančnom vyjadrení a tiež v tom, že bude mať možnosť porovnať sa so strednými školami v Európe, učitelia aj študenti si rozšíria svoj „obzor,, a zdokonalia sa v jazykoch.

Ostáva nám už len veriť, že všetky predsavzatia v rámci projektu sa nám podarí naplniť a tešíme sa na spoluprácu škôl v Európe.

Ing. Miroslav Uhrin

9. EURÓPSKY MLÁDEŽNÍCKY SEMINÁR 7. – 11. november 2007 KLAGENFURT / RAKÚSKO

EURÓPSKA ÚNIA je najväčším mierovým projektom všetkých čias. Bezpečnosť 27 členov zaručuje spokojný život pre takmer 500 miliónov EÚ-občanov. Je naša bezpečnosť ohrozená? Kto nás ohrozuje a čo? Môže každý z nás a EURÓPSKA ÚNIA pripieť k tomu, aby sme sa cítili bezpeční?

- Čo je terorizmus a ako sa prejavuje táto hrozba?
- Násilie mládeže – príčiny a dôsledky.
- Bezpečnosť v Európe 27 členských štátov - na ceste k policajnému štátu?
- Násilie mládeže – Všednosť alebo výnimka?

Tieto nanajvýš aktuálne témy boli z pohľadu 8 európskych krajín - Rakúsko, Nemecko, Taliansko, Maďarsko, Rumunsko, Slovensko, Poľsko, Lotyšsko - predmetom prednášok a búrlivých diskusií.

Seminár prebiehal v mládežníckej ubytovni v bezprostrednej blízkosti Klagenfurtskej univerzity a nádherného jazera Wörthersee známeho aj z nekonečného seriálu „Das Schloss am Wörthersee“.

Komunikácia prebiehala v nemčine. Boli sme ubytovaní „pomiešane“, aby sme minimálne komunikovali vo svojom rodnom jazyku. Celý pobyt bol financovaný EÚ a spolkovou republikou Korutánsko. Za našu školu sa ho vďaka Centra pre európsku politiku zúčastnili Radomír Szabó 2.A, Zuzana Balková 3.E, Valéria Kullová 3.E a p. Eleonóra Valovičová.

-vn-

Rozhodnutých 5 dní

Seminár sa konal v približne v 90-tisícovom meste Klagenfurt. Je to krásne a historicky zaujímavé mesto na juhu Rakúska. Stretlo sa nás tam osem členských krajín: Maďarsko, Poľsko,

Litva, Taliansko, Nemecko, Rumunsko, domáce Rakúsko a po prvýkrát aj Slovensko. V prvý, úvodný deň každý predstavil svoju krajinu, mesto, školu a sám seba. Počas jednotlivých dní sme mali prednášky na rôzne témy, týkajúce

sa šengenského priestoru, do ktorého sme 21.decembra vstúpili, šengenského informačného systému, mládeže a násilia a terorizmu. Medzi témy sa na okamih zaplietlo tiež nosenie školskej uniformy. Keďže ako študenti SLŠ sme boli oblečení v uniforme, mysleli si, že nás k tomu v škole nútia a teda obmedzujú našu osobnú slobodu. Našťastie si dali vysvetliť, že pre nás je to pocta... Potom nasledovali pódiové diskusie s odborníkmi. Po každej prednáške si všetky pracovné skupiny, zložené zo zástupcov všetkých krajín, pripravovali adekvátne otázky k danej téme. Na konci dňa si rovnako zložená pracovná skupina vypracovala článok do novín, obsahujúci všetky podstatné informácie z celého dňa, ktoré si vedúci konferencie (Manfred Walner) zozbieral. Večer sme si užili zaslúžené voľno. Navštívili sme mesto a tiež očarujúce jazero Wörthersee. V posledný večer bola zorganizovaná rozlúčková párty. Každá krajina si pripravila niečo charakteristické. My sme použili asi najťažšie slovenské slová a imitáciu ruje v prevedení R. Szaba. Odchádzali sme s certifikátmi o absolvovaní 9. Európskeho mládežníckeho workshopu.

Z.B. III.E

Silná ruka stredoškólkov 2007

Tento rok sa do tejto súťaže zapojili aj naši študenti. Pán profesor Soročina vybral zdatných a silných štyroch chlapcov a to: Jána Vojenčáka 4.A, Mateja Priatku 3.E, Michala Slobodu 3.A a Mareka Simana 3.E. Za oblasť stredné Slovensko sa súťaž konala v Revúcej. Tu bol hlavný rozhodca Ján Germánus – viacnásobný majster sveta v pretláčaní rukou. Bolo zúčastnených asi 50 súťažiacich. Naši chalani boli výborní a niektorí si domov odniesli aj poháre. Umiestnili sa nasledovne: Na 1. mieste v kategórii nad 80 kg sa umiestnil Ján Vojenčák, na 2. mieste tiež v tejto najťažšej kategórii nad 80 kg sa umiestnil Matej Priatka a na 5. mieste sa umiestnil Michal Sloboda tiež v kategórii nad 80 kg. Marek sa pri pretláčaní zranil a v súťaži

nemohol pokračovať. **Jano Vojenčák s Matejom Priatkom si odniesli Zlatý a Strieborný pohár a postúpili na Majstrovstvá SR 2007 v silovom pretláčaní do hlavného mesta SR**

do Bratislavy. Tu už bola veľká konkurencia a stretli sa tu len tí najsilnejší, ale chalani to zvládli. Jano bez konkurencie zase **1. miesto** a aj v absolútnej kategórii obsadil **1. miesto** a tým sa stal najsilnejším stredoškólkom na Slovensku v roku 2007 v pretláčaní rukou. Matej obsadil pekné **6. miesto**, s ktorým bol veľmi spokojný. K týmto úspechom im

gratulujeme!

M.P.

ORGANIZAČNÉ ZABEZPEČENIE XXX ROČNÍKA SOČ

Podľa organizačných pokynov k XXX. ročníku SOČ v Banskobystrickom kraji sú záväzné tieto termíny prehliadok:

- Školské kolo SOČ 21. februára 2008
- Krajská prehliadka sa bude konať 4. apríla 2008
- Celoštátna prehliadka SOČ sa uskutoční v dňoch 23 až 26 apríla 2008

Súťažné práce v 2 exemplároch je potrebné odovzdať do 15.02.2008 Ing. Kotlárovi.

Jednu kópiu práce rozmnoží informačné stredisko SLŠ.

Práce doručené po tomto termíne nebudú zaradené do školského kola.

Aby bola práca SOČ uznaná ako náhrada za praktickú časť maturitnej skúšky je potrebné zvoliť témy zo schváleného okruhu .

Návrh tém praktickej časti odbornej zložky maturitnej skúšky vykonanej formou uvedenou vo vyhláske MŠ SR č.379/05 § 14 odsek 5 písmeno b, c, d , a tém absolventských prác na VOŠ.

Poľovníctvo: (konzultant - Ing. Kružič)

1. Inventarizácia (dokumentácia) líščích a jazvečích brlohov na správe školských lesov.
2. Návrh diviacej zverničky na Správe školských lesov (Účel výcvik poľov. psov).

Ekonomika: (konzultant - Ing. Gálik)

1. Ekonomické zhodnotenie hospodárenia v lesných porastoch podrastovým spôsobom v porovnaní s holorubným spôsobom. (konzultant - Ing. Kútnik, Ing. Gálik , Ing. Kotlár)
2. Ekonomické porovnanie spracovania dreva lanovými systémami a LKT pri obnove lesných porastov.

Lesná ťažba: (konzultant - Ing. Králik)

1. Technológia ťažby a spracovanie dendromasy na energetické využitie.
2. Nové technické a technologické princípy sústredovania dreva.
3. Manipulačné linky na hlavných skladoch.

Ochrana lesov:

1. Škody na lesných porastoch spôsobené abiotickými činiteľmi – vietor, sneh a ochranné opatrenia proti ich negatívneho pôsobeniu. (konzultant - Ing. Černotka)
3. Škody spôsobené poľovnou zverou a ochrana proti nim v Školských lesoch Kysihýbeľ. (konzultant - Ing. Černotka)
4. Vyhodnotenie ekologickej stability porastov SOP Kysihýbeľ. (konzultant – Ing. Gáliková)

Ochrana prírody a krajiny:

1. Prírodné podmienky Štiavnických vrchov a ich krajinárske využitie s ohľadom na aleje a stromoradia. (konzultant – Ing. Gáliková)
2. Návrh náučného chodníka.... (konzultant - Ing. Podušková,)
3. Posúdenie kvality životného prostredia v podmienkach Počúvadlianskeho jazera. (Ing. Podušková)
4. Znečistenie ovzdušia Žiarskej kotliny za roky 1996-2006. (Ing. Podušková)
5. Ozelenenie mesta.... (Ing. Podušková)
6. Rekultivácia skládky odpadu po ťažbe nerastných surovín. (Ing. Podušková)
7. Komplexné riešenie stavu a inventarizácia dolnej botanickej záhrady (Ing. Dudiková)
Fytcenologické zhodnotenie lesného spoločenstva. (konzultant - Ing. Gáliková)

Pestovanie lesov a hospodárska úprava lesov .

1. Vyhodnotenie ujatosti sadeníc po oslneí. (Ing. Kútnik)
2. Zachovanie genofondu lesných drevín v konkrétnom LC. (Ing. Kútnik)
3. Zhodnotenie stavu a návrh opatrení v hospodárení v konkrétnej lesnej škôlke. (Ing. Kútnik)
4. Porovnanie rôznych spôsobov výchovy na TVP. (Ing. Kútnik)
5. Vyhodnotenie plánu obnovy konkrétnej JPRL. (Ing. Kútnik)

6. Optimalizácia drevinového zloženia na LC Kysihýbeľ. (Ing. Machanský)
7. Časová a priestorová úprava v JPRL a plán hospodárskych opatrení v podmienkach LC. (Ing. Kotlár)
8. Optimalizácia vybraných prvkov časovej úpravy. (Ing. Kotlár)
9. Vplyv rôznych spôsobov výchovy na kvantitu a kvalitu výslednej produkcie porastov (Ing. Kotlár)
10. Prevádzkové plánovanie ťažieb - využitie počítačových programov . (Ing. Kotlár)

Banská Štiavnica 14.09.2007

Predseda predmetovej komisie odborných predmetov

Ing. Kotlár Ján

ČASTUŽKY 4.A

MAROŠ BÉDI

DO ZOŠÍTKA S PERÉČKOM
KRESLÍ SI ON SRNCA RÁD
NEPOHRDNE VÍNEČKOM
S KAŽDÝM JE ON KAMARÁT

ŠIMON KUBIŠ

KEĎ SA NIEČO
DEJE
NEMČINA MU
DOBRE CHUTNÁ
V LAVICI SA IBA
SMEJE
OBLÚBENÁ MU
JE SMUTNÁ

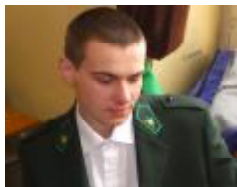
LUKÁŠ BRUNOVSKÝ

NERVOZITA V TELE STÚPA
NEČUDO NEJE DIVU
V HLAVIČKE MU NIEČO
VŔTA
PO ŠKOLIČKE DÁ SI PIVO

MIROSLAV LIŽBETIN

DO TRIEDY SA
VALÍ CHLAPEC
HLUČNÝ
TRASÚ SA KRIEDY
STOLIČKY
ALE JE TO
CHLAPEC SLUŠNÝ
KDE TAM MU
SLOVKO UJDE
NIEKEDY AJ VETA
CELÁ ENERGIE
MÁ NÁŠ MIRKO VELA

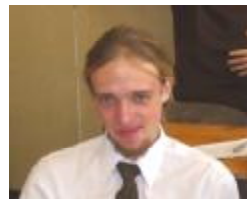

MICHAL DEBNÁR

TÍŠKO SEDÍ NA STOLIČKE
ČUJE KAŽDÉ SLOVÍČKO
V ŽIACKEJ KNIŽKE LEN
JEDNIČKY UČÍ SA LEN
MÁLIČKO.

MARTIN MÁLIK

ZAPUSTIL NÁM
BRIADKU NOVÚ
SOKOLIARSTVO MU JE
RADOSŤ VEĽKÁ
VENUJE SA SOKOLIEMU
LOVU
TO JE NAŠA ZLATÁ
SLEČNA

ANDREJ DIDI

AUTOBUS MU ČASTO
MEŠKÁ
NEPOSEDÍ V ŠKOLIČKE
UDYCHČANÝ AKO LIŠKA
V BOTANIKE SEDÍ RAD NA
LAVIČKE

MARTIN MATEJKA

KEĎ JE U NÁS NIEČO
NOVO
PRÍDE ZAČAS NAŇHO
SMAD
SEM TAM POVIE IBA
SLOVO
KEĎ HO V MESTE
ČAKÁ KELT

RICHARD GAŠPARÍK

VYRÁSTOL NÁM
RÍŠKO MALÝ
NA PLECI MÁ
FLINTIČKU
NA VŠETKO MÁ
NÁZOR VLASTNÝ
ZAKRÁDA SA
POTÍŠKU

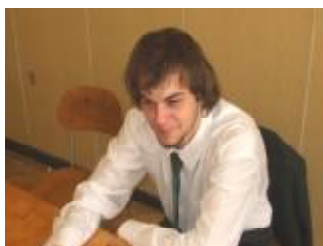
STANISLAV ROSEVÁK

VESELÉ TO ČLOVIEČA
BYSTRÁ JEHO MYSEL
JE
DIEVČATÁM V MESTE
SA ON ZALIEČA
KEĎ SI ZNÁMKY
ZALEJE
DOBRY
DISKOTANEČNÍK
SLUŠÁK JAK SA PATRÍ

MICHAL KRNÁČIK

SRANDOVNÉ TO
ČLOVIEČA
OBEUBUJE PIVO
A K TOMU NIEČO
KAŽDÉHO LEN
PRESVIEDČA
TO JE NÁŠ
UKECANÝ ČIKO

IMRICH SZABÓ

**RÁD SI ZBIERA
NOŽÍKY
NAJRADŠEJ MÁ TEPLÉ
KRAJE
LÁME RUKOU
POLIENKA AJ KOLÍK
KARATE JE PREŇHO
PRAVÉ**

MILAN ŠULEK

**NA POĽANE ZVONY
ZVONIA
A MILANA ČASY HONIA
OPUSTÍ ON LESY MUSÍ
ŠKOLSKÉ POVINNOSTI
SPLNIŤ SKÚSI
HRIŇOVA MU SRDCOM
JE
RÁD SI VÍNKO POPIJE**

LUKÁŠ TÓTH

**POSTAVU MÁ
TVAROVANÚ
IDE EŠTE HĽADAŤ
DIEVKU NEPOZNANÚ
NA PRVOM POSCHODÍ
UPRIE SVOJ ZRAK
PEKNE SA ON NAHODÍ
SČERVENIE AKO RAK
PRESTOJÍ TAM TOLKÝ
ČAS
OBDIVUJE KRÁSU KRÁS**

FILIP VLČKO

**KANADU ON
OBEHOL
PO SVETE SA
POZERÁ
SOKOLIARSTVO
HRAVO
ZVLÁDOL
ZDEDIL OČI
VÝRA**

MATEJ ZEMANČÍK

**POĽOVAČKU
ZBOŽŇUJE
ČAKÁ KEDY ĎALŠIA
PRÍDE ZAS
HANTERY SI OBUJE
VŠADE CHCE BYŤ
RÝCHLO VČAS**

Triedny 4.A Ing. Ján Kotlár

**Človek ako skala,
vedomosti podá srdcom.
Aj keď knižka trošku malá,
nemyká on nikdy plecom.**

**Naučil nás toho veľa,
po lesíku s výškomerom.
Chrlil slová ako z dela,
naháňal nás za priemerom.**

**My ho všetci radi máme
aj to krásne Pestovanie
a za nič si ho nedáme.**

4. E

MARTINA MOKRIČKOVÁ

Maťka, to je exot veľký, už o deviatej chodí do postieľky. Na húlke jej oči zatvára, vo štvrtok sa domov ponáhľá. Do školy ona zavíta málokedy, triedny už má z toho vrede.

PETRA GEREGOVÁ

Písomka či poznávačka? Pre Peťu je to predsa hračka! Všetko pekne naučí sa, a pred skúškou nebojí sa. No vie sa aj zabávať, vtedy nechá vlasy svoje viať, stane sa z nej dračička, keď hodí make-up na líca.

JAROSLAVA MURINČEKOVÁ

Jarka tá dlho spáva, so vstávaním problém máva, je to skrátka tajnostkárka, ale dobrá kamarátka, ona vždy pomôže.... No keď spánok premôže!

MICHAELA VARGOVÁ

Vlasy to sú samá brčka, a na tvári veľké očká. Slovenčina bez pochyby, v pestovaní robí chyby. Deti rada pobaví, z vlastných nemá obavy

ŽOFIA BEŇOVÁ

Strachy, stresy, panika? V tom Žofka vyniká. Pred tabuľou strieda farby, nikotínom krotí nervy. Veselé dievča je to veru, záchvat smiechu nemá mieru!

PETRA KRCHŇAVÁ

Keď Petra vyčaruje úsmev na perách, všetci samci jej ležia pri nohách! Blond vlasy, náramky a prstene, imidž krásky, ten jej pristane. Na svojho ocka sa chce podobať, len sa jej nedarí stromy pestovať...

JANA KAPUSTOVÁ

Z domu prišla tichá a nevinná, teraz je už dospelá dievčina. Na intráku veľké haló, prúserov nemala málo. Hovoríme o tej Janke rozbehanej Kremničanke.

JAROSLAVA BELIČKOVÁ

V našej triede dievča sedí, veľký úsmev, zlaté vlasy. Kto to môže byť tak asi? Je to predsa čiarka, pravá Žiarčanka! Keď je na odpoveď zvolená, trasie sa jej hlas i kolená.

DANIELA VAĽOVÁ

Dada, to je známe meno, peknej Východniarky z Humenného, temperament z nej priam kypí, cez hodiny hádže vtipy.

LENKA BUZALKOVÁ

Na svoj výzor veľmi dbá, plnú tašku šminiek má. Jeden deň bez zrkadla? To by Lenka odpadla! Cez vyučko stále papá, sladkosti má ona rada.

ZUZANA PAVELKOVÁ

Cucka to je mamka naša, o všetko vždy postará sa! Na lesnici rada trúbi, Bonču svoju veľmi ľúbi. Šarmom všetko vyrieši, a nás tým hneď poteší.

MICHAELA INGLOTOVÁ

Karamel a čokoládka? To je naša Miška skrátka. V Štiavnici nám ona býva, diablík sa v jej duši skrýva! Mangy krásne miluje, veď Japonsko miluje.

JANA MATOUŠEKOVÁ

Ochotná a usmievavá, to je naša malá Jaja! Náladičku dobrú máva, s chalanmi vždy karty hráva. Rada sa zábava, tancuje. No keď treba, tak sa aj pobije.

DUŠAN GAŠPARÍK

Duško svoj smiech často skrýva, v Železnej Breznici býva, srdce má on zo zlata, sála z neho dobrota. No aj občas pohundráva s profesormi konflikt máva.

JURAJ MOKOŠ

Žuri veľký metalista. S ním je vždy sranda istá. Výčiny na intráku? Tie má skrátka na háku. Pivečko on dá si rád, s Lupim je on kamarát.

IGOR SCHWARZ

V škole sa Igor tvári ako jahniatko, no vyjde von zo školy a prejaví sa zakrátko! Keď zo srandy niečo zavolí, od smiechu sa váľame po zemi. S Pastym nudu nemajú, srandy spolu stvárajú.

ĽUBOMÍR REPISKÝ

Počítače, softvéry? Ľubino vám poradí. Z bicykla vám spraví pračku, zo žiarovky vysielajúčku. S triednym dobre rozumie si, Jarke stále ťahá vlasy.

MARTIN KOPÁL

Maťo, to je žiak nadaný, päťkám sa on veľmi bráni, svojich práv sa zastane, červeň v tvári mu pristane. Upratovačky má on „veľmi rád“, je ich veľký kamarát.

ANDREJ KOCHAN

Andrej si asi školu zmylil, keď sa na SLŠ prihlásil. Tvár a postava modela, veľmi mu sekne zelená košeľa. V piatok on rád skorej zdrhá, keď ho domov láska volá.

ERIK BARTOLOVIC

Tichá voda brehy myje, to Erika vystihuje. Sokoliarstvo mal on rád, s dravcami bol kamarát. Karate on navštevuje, o stošesť do vreca bije.

PETER MOLČAN

Hore, dolu dvíha činky, chcel by nám byť bez slaninky! Jedenie má veľmi rád, s proteínmi kamarát. Je to dobrák od kostí. Školou sa on nezlostí.

IVAN ŠANDOR

Ivan sa pod Sekvoju hodil, keď sa spoločensky zložil. Šandy ten má veľa sily, hoc má občas prechladnuté žily. S ním sa hádať netreba, skúsenosti má predsa od deda!

ĽUDOVÍT PAPÁN

Mafián náš Ludwig je, no ekológ z neho nebude! V piatok v škole nerád sedí, domov rýchlo od nás letí. Záletník je on nám veľký, doma zvädza všetky dievky.

TOMÁŠ PASTOR

Šraca z Košíc v triede máme, Pastym ho my nazývame. Je to Playboy veru veľký, letia naňho všetky dievky. Kričí dosť cez hodiny, robí rád voloviny.

TOMÁŠ LUPTÁK

Lupí si rád hlavu holí, najstarší chlap našej školy! V 6/4 on vysedáva, a s Ďurim sa dole dáva. Pondelky je trochu mimo, je to naše malé pivo.

MARTIN BOLDIŠ

Maťo odlišuje sa od nás, bujným három takmer po pás. Máva vtipné poznámky, nehanbí sa za známky. Keď sa ho téma na hodine netýka, zvykne hodiť šlofíka.

TRIEDNY Ing.Peter LACKO

**Keď niečo potrebujete,
Pri počítačoch ho nájdete!
Jeho záľubou sú motorky,
Vyrástol už z trojkolky.**

**Keď sme chorí zavoláme:
„Triedny, dnes sa do školy prísť
nechystáme!“
A on sa len vypytuje, výhovorky
ignoruje.**

**Triedneho my radi máme,
Po rady si chodievame...
Triedny ten k nám zapadne,
Jeden druhého vychovávame.**

4.B

Martin Blaho

Poldeci už v sebe má,
z vesela si zaspieva.
Vtipy vraví veľmi rád,
s každým je on kamarát.

Boris Červeňanský

Počovníctvo to je jeho,
aj rybačka popri brehoch.
Boris sumca ulovil,
všetkým sa nám pochválil.

Martin Debnár

Mato Debnár z Dobrej Nivy,
výborný je v zoológii.
Po horách ho chodiť baví,
z medveďov nemá obavy.

Lucia Ďurčová

Lucka naša záhoráčka,
výborná to je trubačka.
Hnedé vlásky, tmavé oči,
je to celkom pekná kočka.

Tomáš Ďurovič

Karate a basketbal,
tieto športy si vybral.
Na Slovensko hrdý je,
z autička sa raduje.

Roderik Györi

S mobilmi on hrá sa rád,
s každým je on kamarát.
Na fábii cesty brázdí,
na octávke rýchlo jazdí.

Pavol Herda

Učiť sa má ale načo?
vypime si radšej dačo!
Absinthom si hrdlo spláchnie,
a hneď sa do postele bachne.

Marian Janotík

Marian je veriaci,
nerád si dá poldeci.
Občas pivko vypije,
prečíta kus Biblie.

Tomáš Kohút

Tomino náš kamarát,
športy on má veľmi rád.
Zvolenský je fanda,
stále je s ním sranda.

Ján Kochelka

Keď on v triede sedí,
učiteľom napriek robí.
Papučka mu v kuse ide,
somariny robiť bude.
Keď sa začne stmievať,
poldeci nám bude lievať.

Peter Kulich

Kuko veľké dredy mal,
ale už sa ostrihal.
Chlapisko on veľký je,
čajovňu on miluje.

Veronika Ľahká

Na izbe to len tak hučí,
čo sa Veja toľko učí.
Ona si tam v kútiku,
opakuje matiku.
Ísť na rande: nie, nie, nie,
ona má radšej učenie.

Jakub Miškovič

Sľubuje si večer Jakub, áno,
zajtra vstanem skoro ráno.
Ale keď mobil po tretíkrát veľí „vztyk“,
Jakub sa preberie až keď triedna robí
našho krik.
A zasa ako dovtedy,
posledný vbehne do triedy.

Ján Mišurovic

Keď do školy prišiel,
s kamošmi si vyšiel.
Známy je on svojimi pádmí,
pri lezení hromozvodní.

Marek Mlynárik

Červený ako kanárik,
no predsa náš Mlynárik!
Cez hodinu kričí „hej“,
„Ja som predsa z Bel Eji!“

Jozef Opát

Jožko náš tichý je,
sem – tam si aj vypije.
Slovka z neho nedostane,
zmaturovať je jeho pranie.

Jakub Plšík

To je naša triedna popleta,
občas sa mu v hlave kde – čo pomotá.
Vodičák získal ako každý,
po Bystrici teraz jazdí.

Michal Sklenár

Či prší, či slnko hreje,
Mišo Sklenár vždy sa smeje.
S učením to vraj netreba preháňať,
do školy chodí iba gate drať.

Štefan Stieranka

Števo známy záletník,
nepomôže mu už nik.
Do športu on blázon je,
najviac futbal miluje.

Lukáš Szabó

Za Levice fandí rád,
zareve si mnohokrát.
Krátke vlasy stále má,
klobásy nám nosieva.

Rastislav Szako

Rasťo mal blond dlhé vlasy,
teraz mu už z hlavy spadli asi.
Holá hlava, dlhá brada, nejedna baba
ho má rada.

Veronika Tóthová

Nika to je veľká slečna,
pre chalanov nebezpečná.
Kysihýbel rada má,
o kone sa postará.

Pavel Vilhan

Sukničár on veľký je,
s náušnicou machruje.
Do učenia nemá chuť, radšej si futbal
zahrá, na školu rýchlo zabudnúť, je
priorita jeho hlavná.

Štefan Vittek

Sviťo to je potvora,
každého si doberá.
Na rapidke driftuje,
s babami rád flirtuje.

Peter Wahlandt

Peto Wahlandt dobrák od kosti,
profesorov občas dobre nazlostí.
Na blondátej hlave oči len tak svietia,
niet sa čo čudovať, že baby naňho
letia. Je on veru taký vták,
využije, nechá tak.

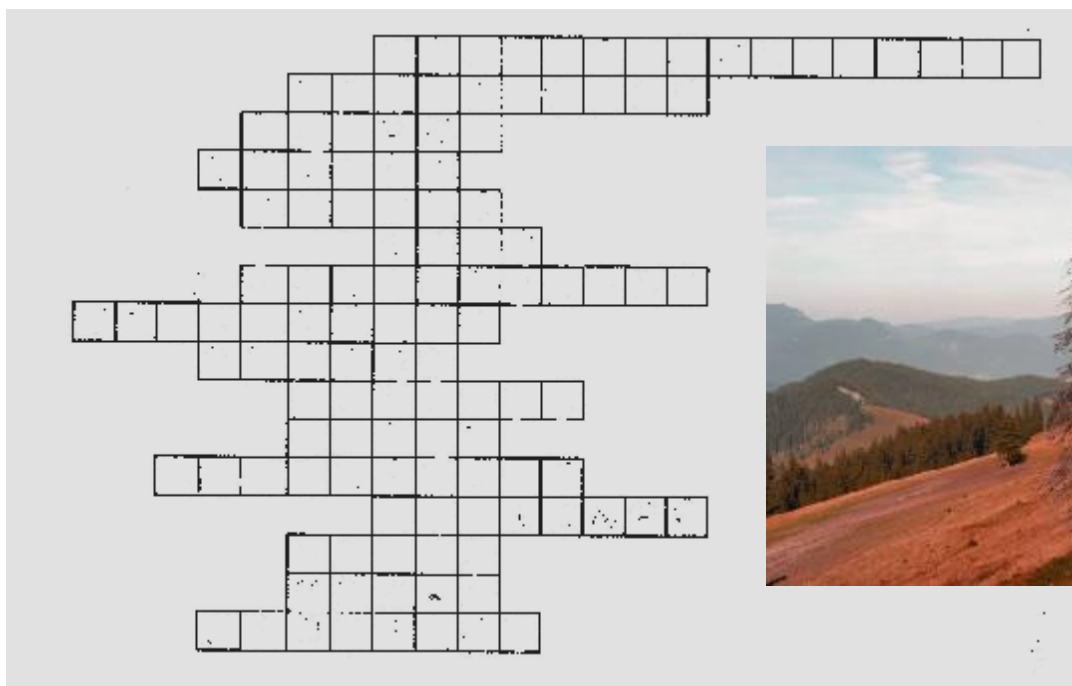
RNDr. Ida Hradilová

Idka naša nezbednica,
behá rýchlo sťa víchrice.
Keď však robí pokusy,
každému sa to hnuší.
Páli ona vajcovku,
radšej by mohla rožovku.
Vlasy stále strapaté,

a gumáky zodraté.
Rada sa ona s nami vadí,
no mi ju aj tak máme radi.

Pre bystré hlavičky...

- Znak pôdy, ktorý sa vytvoril v minulosti a prejavuje sa v morfológických, chemických a fyzikálno-chemických znakoch označujeme ako ...
- Návrhy pre vytvorenie ekol. optimálnej štruktúry krajiny sú súčasťou vedného kroku metodiky LANDEP , ktorého???
- Ako sa nazýva činnosť, ktorej cieľom je racionálne využívanie krajiny?
- Potreby a nároky spoločnosti na využívanie územia a ekolog. vlastnosti krajiny predstavujú v LANDEP...
- Lesný vegetačný stupeň – 400-800 m.n.m.
- Jeden z vyvýšených terénnych útvarov v krajine
- Reliéf, ktorý má veľký význam pre lesníkov...
- Uhly, ktoré predstavujú smernice dotyčníc k vrstevniciam sa označujú za ...
- Údolné, svahové, vrcholové...
- Spojovacím článkom medzi vyvýšeninami a zníženinami je ...
- Čo určuje sklon?
- Černozem, hnedozem patria medzi...
- Viate piesky môžu byť...
- Všetko živé zahŕňa pojem..
- Zníženina, ktorá tvorí prechod medzi dvoma zvýšeninami je...
- Vrstevnice inak...

Lucia Vozdecká, 3.E

SPRÁVNE RIEŠENIE NÁJDETE NA POSLEDNEJ STRANE!!!

Aerobik

Ked' mi pán zástupca Brnčo oznámil, že mu prišli propozície zo súťaže , ktorá bola zameraná na aerobik, hneď sa ma opýtal, či bz sme nemali záujem. Ja som povedala že áno, tak mi hneď na to povedal, aby som si išla zohnať dievčatá čo by mali tiež záujem a tak som išla zháňať dievčatá, ktoré by išli . Zohnala som

štyri dievčatá a to: Zuzku Ratkovskú, Sisu Korčokovú, Maťku Ďuračkovú, Vieročku Novotnú a zaviedla som ich za pánom Brnčom. On im vysvetlil, že ako to všetko bude prebiehať. Ešte v ten deň sme sa dohodli kedy sa nám bude dať nacvičovať, a išli si preskúšať ako ktorá vie cvičiť. Ja som si popozerala každú jednu aké má držanie tela a ako sa hýbe. Ked' mi baby ukázali ako sú na tom s tancovaním, tak som im začala pomaly a postupne ukazovať nejaké tie kroky. Postupne sme sa naučili celú zostavu. Učili sme sa ju asi 2 týždne a deň predtým ako sme mali ísť cvičiť do Žiaru nad Hronom, sme nacvičovali do noci. Potom sme sa šli vyspať a ráno sme už museli vstávať o 05:30 aby sme sa stihli pripraviť a učesať. Hneď na to sme utekali na autobus, v ktorom nás čakala pani profesorka Smutná.

Ked' sme nastúpili do autobusu, tak sme si posadali k pani profesorky, ktorá nás začala povzbudzovať, aby sme sa upokojili, že to zvládneme. Ked' sme prišli do Žiaru nad Hronom museli sme sa dostať do haly a hneď do šatne, prezliecť sa do teplákov a tričiek. Snažili sme sa zladit' aby sme boli podobne oblečené. Takto „nahodené“ sme sa išli zapísať a posadili sme sa na lavičku a čakali sme na začiatok súťaže. Cvičilo sa 45 minút a medzi tým sme mali 10 minút prestávku. Dostali sme aj 1,50 litra minerálky, ktorá nám mala vydržať na 4 hodiny. Po 3. kole sme si mali dať prestávku, asi tak 20 minút pokiaľ sa rozhodcovia rozhodli, ktoré dievčatá postupujú do ďalšieho kola. Počkali sme na výsledky a celé spotené a vyčerpané sme sa pobrali na autobus. Celou cestou autobusom sme snívali o tom, ako si ľahneme do postele a spánkom načerpáme nové sily .

Kika Kráľková 2.E, Martina Ďuračková 2.E

Prezidentská poľovačka

Dňa 21.12. 2007 (piatok) sa konala prezidentská poľovačka vo vojenských lesoch Pliešovce. Poľovalo sa na diviačiu zver bez rozdielu na vek a pohlavie. Konali sa 2 pohony a aj napriek veľkej zime vykonali honci výbornú prácu, lebo sa strelilo až 17 diviakov.

V prvom pohone sa strelila aj jedna jelenica, lebo mala dolámanú nohu. Pevnú ruku mal aj pán riaditeľ R. Valovič, ktorému sa podarilo streliť až 3 diviaky. „Gratulujeme pán riaditeľ!“

Myslím, že s príbehom poľovačky boli všetci spokojní. No a na záver naši trubači odtrúbili rozlúčkové halali.

P.S.: Hru na lesnom rohu si odskúšal aj sám pán prezident Ivan Gašparovič, ktorému sa naše spoločné trúbenie evidentne páčilo.

Veronika Láhká, 4.B

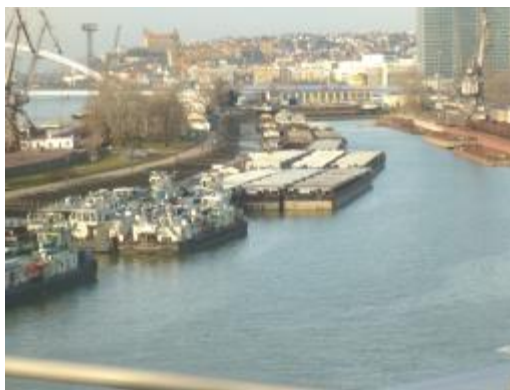
Vianočná Viedeň

Vianočná Viedeň

VIEDEŇ očami tretiakov:

Po minuloročnom nevydarenom pokuse to a začiatkom decembra sa na škole začal boj o miesto v autobuse smerujúcom do metropoly susedného Rakúska. Myslím, že väčšine sa nám to podarilo stihnúť a ráno 4. decembra sme nastúpili do očarujúceho autobusu. (Tí, ktorí boli tento rok v Nemecku vedľa o čom hovorím.) Cestovali sme spolu so sprievodcom, ktorý takmer celú cestu rozprával zaujímavosti o mestách. Začal Bratislavou, pretože v dávnej minulosti to bolo korunovačné

tentoraz vyšlo. Koncom novembra

mesto rakúsko-uhorskej monarchie, čo si bratislavčania dodnes pripomínajú slávnostnými rekonštrukciami korunovania kráľa v Dóme sv. Martina. Po prekročení vtedy ešte riadnej hranice, sme pocítili blízkosť cieľa. Prvá zastávka bola na predmestí Viedne v Schönbrunne. Potom sme autobusom obišli takmer celú Viedeň.

Najsilnejšími zážitkami boli asi miesta ako: múzeum šperkov Sisi, rôzne univerzity, socha Márie Terézie, Dóm sv. Štefana či balkón odkiaľ Hitler urobil Anschluss Rakúska...prešli sme tiež najbohatšou ulicou Viedne. Potom nasledovali

očakávané vianočné trhy. Plno sladkostí, vianočnej výzdoby, vône vareného vína a punču.... Až sa nám odtiaľ nechcelo odísť... Už teraz sa tešíme znovu o rok!!!

VIEDEŇ očami druhákov:

V utorok 4.12.2007 nás skoro ráno čakal pred internátom autobus. Dnes sme mali ísť do jedného z najkrajších miest Európy, Viedne. Je to hlavné mesto Rakúska s ktorým susedíme. Tešili sme sa, lebo vieme, že je tam neskutočne veľa pamiatok a múzeí. Práve dnes tam boli vianočné trhy, ktoré sme si nenechali ujsť. Cesta do Viedne

bola veľmi zaujímavá.

Ale dosť dlhá, preto sme mali menšiu

prestávku na pumpe v Bratislave. Celou cestou sme si obzerali okolie. Potom sa nám prihovril náš sprievodca, ktorý nám pár vetami predstavil Bratislavu. Cez okná autobusu sme videli tú

nádheru: Bratislavský hrad, rieku Dunaj a celé mesto. Blížili sme sa k bývalým

hraniciam, kde nás privítalo Rakúsko. Prvá zastávka bola v parku zámku Schönbrunn, veľké záhrady s jazierkami a s čajkami. Z najvyššieho kopca parku bol nádherný výhľad na celú Viedeň. Potom sme sa presunuli do centra mesta. Z autobusu sme videli historické pamiatky mesta, o ktorých nám pán sprievodca rozprával. Prišlo to najkrajšie, 3 hodiny voľna na vianočných trhoch. Všade bola krásna, vianočná atmosféra, vôňa vareného vína a mnoho vianočne naladených ľudí. Skončil sa náš voľný čas a pobrali sme sa k autobusu. Cestou domov bol každý okúzlený nočnou Viedňou. Voľný čas sme si vyplnili rozprávaním zážitkov a pozeraním filmu Forrest Gump.

Vierka Novotná, Dominika Stolárová, Pat'ka Švantnerová 2.E

Prezentácia školy v Detve a Pliešovciach

Pán profesor Uhrin nás poprosil o pomoc na burze stredných škôl v Detve. Boli tam druháci, tretiaci, pán Jokl a pán profesor Uhrin.

Keď sme prišli do športovej haly, dostali sme sa k prázdnomu stolu, ktorý sme si upravili tak, aby nám vyhovoval. Vložili sme informačné tabule, letáčky o histórii školy od založenia až dodnes.

Pomaly prichádzali deviatačikovia, ktorí sa vypytovali. Najviac ich zaujímali sokoliari, ktorí mali dravce. Zaujal ich piskot, ktorý bol hlasný a piskľavý. Sokoliarov zastupovali Viktor Vlčko a Šimon Sleziak z 2.A triedy. Dievčatá Jana Demianová, Martina Ďuračková a Dominika

Stolárová z 2.E rozdávali propagačné materiály o škole. Miroslav Žitniak a Dušan Suchár z 3.A púšťali prezentáciu o praxiach a škole.

Marcel Golian z 3.E bol „samostatná jednotka“ hovoril bližšie informácie o škole.

Po tejto akcii sme išli na rodičovské združenie na ZŠ do Pliešoviec, kde sa stretli učitelia, rodičia s deťmi a iné stredné školy. Boli sme unavení a hladní.

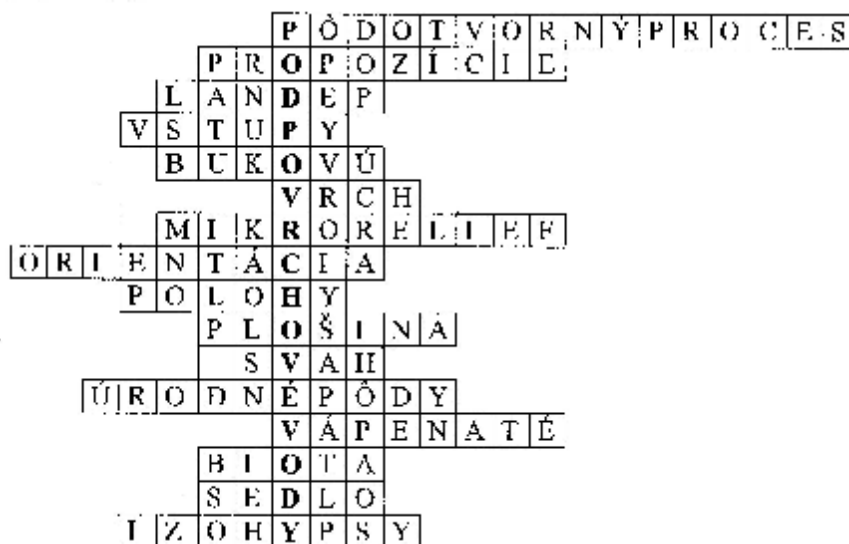
O šiestej večer sme sa po dlhom náročnom dni vrátili na internát.

Jana Demianová, 2.E

ŠPORT	KOLO	DÁTUM	VÝSLEDOK	TRIEDA
Stolný tenis CH, D	Okresné	08.11.2007	1.miesto	LAHKÁ Veronika 4.B VOZDECKÁ Lucia 3.E JABLONKOVÁ Mariana 1.E
			4.miesto	ČERVEŇANSKÝ Boris 4.B ENGLER Ľubomír 3.A SLEZIAK Šimon 2.A
Volejbal CH	Okresné	14.11.2007	1.miesto	TÓTH Lukáš 4.A VLČKO Filip 4.A BECÁNI Jakub 3.E SETVÁK Jakub 3.E PRIATKA Matej 3.E BELÁN Roland 3.E ŠOVČÍK Juraj 3.E GALLA Adam 2.E HERČKO Michael 2.A VLČKO Viktor 1.E ŠPALEK Patrik 1.E MICHAL Tomáš 1.E
Basketbal CH	Regionálne	22.11.2007	2.miesto	TÓTH Lukáš 4.A VLČKO Filip 4.A ĎUROVIČ Tomáš 4.B WAHLANDT Peter 4.B BECÁNI Jakub 3.E CHOVAN Ľuboš 3.A VLČKO Viktor 2.A HERČKO Michael 2.E ŠPALEK Patrik 1.E
Pretláčanie rukou CH	Oblasťné	28.11.2007	1.miesto	VOJENČÁK Ján 4.A
			2.miesto	PRIATKA Matej 3.E
			5.miesto	SLOBODA Michal 3.A
Halový futbal CH	Okresné	29.11.2007	2.miesto	VILHAN Pavel 4.B STIERANKA Štefan 4.B SZAKO Rastislav 4.B KRIŠKO Ján 3.A BECÁNI Jakub 3.E BELÁN Roland 3.E SLEZIAK Šimon 2.A KRČMÁR Dušan 2.A MIŠUROVIC Ján 4.B
Pretláčanie rukou CH	Slovenské	08.12.2007	1.miesto	VOJENČÁK Ján 4.A
			6.miesto	PRIATKA Matej 3.E

Ďakujem študentom, ktorí reprezentovali Strednú lesnícku školu v športe a dúfam, že v budúcom roku Vás bude ešte viac.
Mgr.Norbert SOROČINA

RIEŠENIE TAJNÍČKY PRE BYSTRÉ HLAVIČKY...

LETOKRUHY – časopis pre lesníkov a všetkých, ktorí vedia čítať!

Vydáva: ZIS pri SLŠ B. Štiavnica

Redakčná rada: Eleonóra Valovičová, Stanislava Válková, Zuzana Balková, Andrea Orolínová

Spolupracovali: Zuzana Pavelková, Valéria Kullová, Michal Diviak, Iveta Podušková, Jozef Bajnok, Elena Fekiačová, Matej Kučera, Tomáš Mlynárik, Veronika Dudíková, Ján Kotlár, Terézia Korčoková, Matej Priatka, Jana Demianová, Michaela Vargová, Veronika Tóthová, Patrícia Švantnerová, Viera Novotná, Dominika Stolárová, Lubomír Engler, Miroslav Uhrin, Radomír Szabo, Veronika Ľahká, Kristína Kráľková, Martina Ďuračková, Norbert Soročina, Lucia Jančeková, Ida Hradilová, Peter Lacko, Dana Parillová, Vladimír Fraňo, Jozef Hollý, Lucia Vozdecká

Jazyková úprava: Stanislava Válková

Za materiálnu podporu ďakujeme: SLŠ B. Štiavnica

Tlač: ZIS

Toto číslo vyšlo: 16. 01. 2008

Náklad: 100 ks